

பேசாதவை

பேசியவை

“மாடுகட்டிப் பால்கறக்க மாட்டாத மானிடவர்
தேடுகிறார் பால்மாவைத் தொல்லைகுறை வென்றுநம்பி”

வழக்கறிஞர்
செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா

பேசாதவை பேசியவை

பேசாதவை பேசியவை

மரபுக் கவிதைகள்

வழக்கறிஞர்

செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா

B.Sc., LL.M (London)

வெளியீடு

இலண்டன் தமிழ் இசை மன்றம்

1. நூல் தலைப்பு - பேசாதவை பேசியவை
(Speeches of the Speechless)
2. நூல் வடிவம் - மரபுக் கவிதைகள்
3. ஆசிரியர் - வழக்கறிஞர் செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா, B.Sc., LL.M
4. முகவரி - 66 உவெஸ்றோ காடின்ஸ்
செவின் கிங்ஸ்
இல்போட்
எசெக்ஸ்
இங்கிலாந்து
5. அச்சீடு - குமரன் அச்சகம்
39, 36வது ஒழுங்கை
கொழும்பு 6
தொ.பே: 0112364550
6. வெளியீடு - இலண்டன் தமிழ் இசை மன்றம்
7. முதற்பதிப்பு - 2015
8. பக்கங்கள் - 116
9. உரிமை - ஆசிரியருக்கே
10. படிகள் - 300

1. Title - Pēsātavai Pēsiyavai (Speeches of the Speechless)
2. Genre - Traditional Poems
3. Author - Sellathamby Srisikandarajah, B.Sc., LL.M. (London)
4. Address - 66, Westrow Gardens, Ilford, Essex, England
5. Printing - Kumaran Press
39, 36th lane, Colombo 6
T.P: 0112364550
6. Publishers - London Tamil Music Centre
7. First Edition - 2015
8. Pages - 116
9. Copy Right - Author
10. Copies - 300

என்னுரை

தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தை இலகு தமிழில் எளிய முறையில் கற்பிக்க வேண்டுமென்று முயன்றவர்களில் முதலாமவராக வைத்து எண்ணப்பட வேண்டியவர் அமரர் முனைவர் மு. வரதராசன் அவர்கள். அவர் அவரது முனைவர் பட்டத்துக்கென எழுதிய நூலின் பெயர் “சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கையை ஆளும் அழகு” (The Treatment of Nature in Sangam Literature) என்பது.

தமிழ்ப்புலவர்கள் தமது படைப்புகளில் கருப்பொருள்களுக்கு எவ்வளவு முதன்மை கொடுத்தார்கள் என்பதை அந்த நூலிலிருந்து புரிந்துகொள்ளமுடியும். தமிழ்க் கவிதைகளில் பல்வேறுபட்ட விலங்குகள் இடம் பிடித்திருக்கின்றன. அவ்வாறு இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றிருக்கும் விலங்குகளைப் பேசவைத்து, புலம் பெயர்ந்து வாழ்கின்ற தமிழர்களின் மத்தியில் தமிழிலக்கிய உணர்வையும் அறிவையும் ஊட்ட முடியாதா என்று எண்ணிப் பார்த்தேன். பறவைகள், மிருகங்கள் ஆகியவற்றைப் பேசவைப்பதன் மூலம் தமிழிலக்கியத்தைப் பயிலவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தலாம் என்று தீர்மானித்தேன். தமிழிலக்கியத்தில் பேசப்படுகின்ற விலங்குகளை, அவற்றுக்கு இடமளித்திருக்கின்ற இலக்கியப் பாடல்களைப் பற்றிக் கூறவைப்பதன்மூலம், நம்மவர் மத்தியில், இலக்கியப் பசியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று எனக்குத் தோன்றிற்று. விநோதமான இந்தக் கருத்தை எனது நண்பரும், இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டு வந்த “வடலி” என்ற மாதாந்திரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியருமான வேந்தர்கோன் அவர்களிடம் கூறினேன். “புதுமையான ஓர் உத்தியாக இருக்கிறது, எழுதுங்கள்” என்றார். பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதத் தொடங்கினேன். அந்தக் கவிதைகளை வாசித்த அன்பர்கள் பலர் என்னைப் பாராட்டி ஊக்கினார்கள். மாதத்துக்கு ஒரு கவிதையாக இருப்பது நான்கு கவிதைகள் வெளிவந்த நிலையில், அவற்றை நூலாக்கி வெளியிடுமாறு வித்துவான் வேலன் இலக்கியவட்ட உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்; நானும் இசைந்தேன்; விளைவு இந்தக் கவிதைநூல்.

இந்தக் கவிதைகளை “ஆனை சொன்னது”, “பூனை சொன்னது”, “மயில் சொன்னது”, “குயில் சொன்னது”, “வண்டு சொன்னது” முதலிய தலைப்புக்கள் கொடுத்து எழுதிவந்தேன். “சொன்னது” கவிதைகளாக வந்த இக்கவிதைகளை, “சொன்ன கவிதைகள்” என்ற பெயரில் வெளியிடலாம்” என்று என் மனைவி மாதினியிடம் கருத்து ரைத்தபோது, பேசாதவை பேசியதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்ற கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கின்ற நூலுக்குப் பேசாதவை பேசியவை (Speeches of the Speechless) என்று தலைப்புக் கொடுக்கலாம் என்றார் அவர். மிகப்பொருத்தமாக இருந்ததால், அதனையே இந்த நூலுக்குத் தலைப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தக் கவிதைநூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்ற விலங்குகள், சங்கிலிலக்கியத்திற்கு முற்பட்ட தொல்காப்பியம் தொடங்கிப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, கம்பராமாயணம், அவ்வையார் பாடல்கள், பாரதி பாடல்கள், கண்ணதாசன் பாடல்கள் என்ற பல கவிதைகளை அங்கங்கே தொட்டுச் செல்கின்றன. பேசாத குயிலைப் பேசவைத்தார் மகாகவி பாரதியார் அவரது குயிற்பாட்டில். வேறு சிலரும் அவ்வாறு பேச வைத்திருக்கக் கூடும். இந்த நூலில் இருபத்துநான்கு விலங்குகளைப் பேச வைத்திருக்கிறேன். விலங்கு என்னும் சொல் பறப்பனவற்றையும் அடக்கும் என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை.

யதார்த்தக் கவிதை படைக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறவர்களுக்கு இந்தக் கவிதைகளில் நாட்டம் இருக்குமோ தெரியாது. பொழுது போக்காக எனது ஆன்மதிருப்திக்காக எழுதப்பட்டவை இந்தக் கவிதைகள். புதிய பார்வையில் அமைந்திருக்கின்றன என்ற அளவுக்கு இந்தக் கவிதைகள் புதுக் கவிதைகள் என்று பெயர் பெறலாம். மற்றப்படிக்கு இவை எல்லவும் முறையான ஓசைபெற்ற மரபுக் கவிதைகள் என்றே சொல்லத்தக்கவை.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நான் வெளியிட்ட ஊர்க்காற்று என்ற கவிதைத் தொகுதியை வரவேற்ற தமிழலகம் பேசாதவை பேசியவை என்ற இந்தக் கவிதை நூலையும் வரவேற்கும் என்று நம்புகிறேன். வடலியில் வந்த இந்தக் கவிதைகளை நூலாக்க இசை வளித்த “வடலி” ஆசிரியருக்கு எனது நன்றிகள்.

நூலுருவாக்கம் பெறுவதற்கு முன்னோடியான நிலையில் இந்தக் கவிதைகளை ஒழுங்குபடுத்தி ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை உரைத்து

உற்சாகம் ஊட்டிய இலண்டன் அலைஓசை புகழ் கந்தையா செயக்குமார் அவர்களையும் இந்த வேளையில் நினைவு கூர்ந்து நன்றி பாராட்டு கிறேன். இந்தக் கவிதைகளைக் கணினியில் பொறித்துத் தந்த செல்வன் அசந்தன் செயக்குமாருக்கு எனது நன்றிகள்.

அச்சீட்டுக்கு முன்னர் இந்தக் கவிதை நூலை வாசித்து நல்லதொரு முன்னுரையும் வழங்கிய எனது பழைய நண்பனும் தமிழலகறிந்த இயற்கைக் கவிஞனுமாகிய காசிஆனந்தன் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்கிறேன். ஈழத்தமிழலகிலும் தமிழ்நாட்டிலும் தன்னிகரற்ற கவிஞனாகக் கணிக்கப்படுகின்ற மகாகவிஞன் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களின் மதிப்புரையை இந்தச் சின்னூல் பெற்றது என் பாக்கியம். என் இலக்கிய முயற்சியை எப்போதும் பாராட்டி ஊக்குகின்றவரும் இலண்டன் BBC யின் தமிழோசையில் ஒலித்து ஓய்ந்திருக்கின்ற வரும் ஆன எஸ் . சம்பத்குமார் அவர்கள் வழங்கியிருக்கின்ற அணிந்துரை யினால் இந்நூல் மேலும் மெருகேறியிருக்கிறது. அவர்கள் அனை வருக்கும் அன்புகலந்த நன்றிகள். இந்தக் கவிதைகளைப் பத்து ஆண்டு களின் முன்னர் எழுதி முடித்தேன். ஆனால் இப்போதுதான் அச்சு வாகனம் ஏறுகிறது. இதனை அச்சீட்டு உதவிய கொழும்புக் குமரன் அச்சகத்தாருக்கு நன்றியுடையேன்.

இதை வாசிக்கின்றவர்களைத் தமிழிலக்கியம் பற்றிச் சிந்திக்க இந்த நூல் சிறிதளவேனும் தூண்டுமேல் எனது நோக்கம் நிறைவேறும். கவிதைகளை வாசியுங்கள்; என்னோடு பேசவேண்டும் என்று தோன்றினால் பேசுங்கள், அல்லது எழுதுங்கள். பேசாதவற்றைப் பேசவேண்டும் என்று தோன்றினாலும் பேசுங்கள்; கூசாமல் பேசுங்கள்; மாசிநுந்தால் மாற்றிக் கொள்வேன் மற்றப்பதிப்பில்.

நிறைவாக, என் படைப்பு முயல்வுகள் உடைந்து போகாமல் உற்றுழி உதவிவருகின்ற என் அன்பு மனைவி மாதினிக்கு ஒரு கோடி நன்றிகள்.

30.05.2015

செ. சிறீக்கந்தராசா

“இலண்டன் தமிழ் இசை மன்றம்”

66 உவெஸ்ரோ காடினஸ்

இல்போட், எசெக்ஸ்

இங்கிலாந்து

பேசாதன பேசியபோது
பேசியது பேச்சிழந்து போனது
கவிஞர் சிறீக்கந்தராசாவின் கற்பனை, கவிதேர்த்தி பற்றி
ஒரு பாமரனின் பார்வை.....

பாலெனக் குளிர்ந்து வெல்லப்
பாகென இனித்துப் பட்டு
நூலென உரசி என்னுள்
நுழைந்தவன் வளையா நேர்த்திக்
கோலவன் தமிழின் சாறு
குடித்தவன் செஞ்சொல் வேந்தன்
வேலனின் மகளைப் பற்றி
விரிந்தவன் கந்த ராசா.

அரங்கினை ஆளும் ஆற்றல்
ஆங்கிலப் புலமை சட்ட
வரம்பினை அறிந்து வெல்லும்
வல்லமை நெஞ்சில் அன்பு
சுரந்திடச் சிரித்துப் பேசும்
சுந்தரம் தமிழன் என்ற
பரம்பரை நிமிர்வு எல்லாம்
படிந்தவன் கந்த ராசா.

வாதினில் விண்ணன் பெற்ற
வடிவினில் மன்னன் கூவும்
மாதினி நெஞ்சில் வாழும்
மமதையைப் பெற்றா னண்ணன்

நாதியற் றிருந்த ஈழ
 நம்மவர் குளிரும் நாட்டில்
 நீதிபெற் றுயரச் செய்த
 நெடியவன் கந்த ராசா.

வாயினைத் திறந்து பேசா
 வகையன யாவும் பேசப்
 பாவினால் வரத்தை நல்கிப்
 பார்த்தவன் கந்த ராசா

நாவினை அசைத்து நாயும்
 நண்டுடன் பேயும் மாணும்
 பேசின கேட்டு எந்தன்
 பெருஞ்செவி உறைய நின்றேன்.
 அன்னமும் குயிலும் பாம்பும்
 ஆந்தையும் பேசும் போது
 என்னநாம் கிழித்தோ மென்று
 எனக்குளே எழுந்த கேள்வி
 இன்னமும் பதிலில் லாமல்
 இருக்குதே காகம் தேனீ
 பன்றியும் அழகாய்ப் பேசல்
 பார்க்கலாம் உள்ளே போவீர்.

எலியது பேசும் சின்ன
 எறும்பது கேள்வி கேட்கும்
 புலியது பேசும் போதில்
 புதியன விரியும் எம்மில்
 நெளிவன கூட உள்ளே
 நிமிர்ந்துமே பேசும் வேளை

வலியவன் மனிதன் கேட்டு
வார்த்தையற் றிருப்பான் பாரும்.

கற்பனை அழகும் வார்த்தை
காட்டிடும் அழகும் சங்கச்
சொற்களைப் பொருத்த மாகச்
சொருகிய அழகும் சேர்ந்து
அற்புத அழகென் றாக
ஆனது இந்நூல் என்பேன்
பற்பல பேசும் கேட்கப்
படலையைத் திறந்தே போவீர்.

கண்மலர்ந் தாடும் மட்டுக்
களனிகள் மன்னா ரோடு
வன்னியின் மரங்கள் கோண
வரையுள மலர்களோடு
புன்னகை விரிக்கும் சின்னப்
புலோலியும் சேர்ந்து வந்து
என்கவி நுழைந்து உன்னை
ஏற்றன நெடுநாள் வாழி!

18.05.2005

அன்புடன்
புதுவை இரத்தினதுரை
புத்தூர் கிழக்கு, புத்தூர்

கவிஞர் காசி ஆணந்தனின்

சிறப்புரை

செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் செழித்த தமிழில் நான் கழித்த சில பொழுதுகள் இச்சிறப்புரை. பேசாதவை பேசியவை என்னும் இந்நூலில் மாந்தர் தவிர்ந்த பேசாத உயிரினங்கள் தம் வரலாறு பேசுகின்றன. வரலாறு அல்ல ஒரு சிறந்த இலக்கிய வடிவம். இயற்கையோடு ஒன்றிய தமிழன் சங்க காலம் முதல் இன்று வரை விலங்குகளின் வாழ்வை எவ்வாறு இலக்கியத்தில் பதிவு செய்துள்ளான் என்பதைச் செ. சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் இந்நூலில் சொல்கிறார். தமிழ் இலக்கியத்தின் தொகுப்பான இலக்கியம் இது. செ. சிறீக்கந்தராசா அவர்களுக்குத் தமிழிலக்கியத்திலுள்ள ஆழ்ந்த பற்றினை, தோய்ந்த ஈடுபாட்டை, தேர்ந்த அறிவாற்றலை இந்நூல் செப்புகின்றது.

தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க் கணக்கு, திருக்குறள், காப்பியங்கள், கம்பராமாயணம், பிற்கால இலக்கியங்கள் எனப் பாரதி, கண்ணதாசன் வரை சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் தொடராத இலக்கியங்களே இந்நூலில் இல்லை. திருக்குறளில் வரும் நரி, ஐந்திணை ஐம்பதில் வரும் மான், குறுந்தொகையில் வரும் தேனீ, திருவருட்பயனில் வரும் பூனை, என்று தமிழிலக்கியங்களில் வரும் விலங்குகள் பற்றிய செய்தித்திரட்டு இது. புதிய முயற்சி என்பது மட்டுமல்லாமல் நமக்குத் தெரியாத, புரியாத பலவற்றை இந்நூலில் தெரிந்து கொள்கிறோம், புரிந்து கொள்கிறோம்.

“தந்தம் என்றதும்

வந்ததோர் சிந்தனை

தந்தம் தமிழில்

பல் எனப்படுவது

தந்தம் தருவது

ஆனைகள் மட்டுமா?

ஏனைய விலங்கும்

தந்தம் கொண்டன.....

காட்டுப் பன்றியும்
 'இப்போ' யானையும்
 "வால்ரஸ்" விலங்கும்
 "நார்வால்" மிருகமும்
 அழுக்கி அழித்திடும்
 திமிங்கிலம் சிலவும்
 தத்தம் அளவில்
 தந்தம் கொண்டவை"
 "நாலாயி ரம்சாதி
 நண்டினத்தில் உள்ளதென்று
 மேலான ஆங்கிலத்தார்
 கலைக்களஞ்சி யம்உரைக்கும்"

இப்படி - இலக்கியமாகவும் அறிவு நூலாகவும் - இரண்டாகவும் இந்நூலைப் பார்க்கின்றேன். செ. சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் இலக்கியச் சிலிர்ப்பினைப் பற்றிச் செப்புதல் வேண்டும். கூடுகட்டத் தெரியாமல் இயற்கை தன்னைப் படைத்து விட்டதை எண்ணி நொந்து கூவுகிறதாம் குயில். எல்லோருமே குயிலின் இந்தக் குறைபாட்டைக் குத்திக் காட்டுவதால் எல்லை தாண்டுகிறது குயிலின் சினம்.

"சாகப் பிரமன்! அவன்
 செய்த ஒரு விதியாலே
 நாவசைக்க முடியாமல்
 நாணத்தால் சாம்புகிறோம்"

படைப்பின் கடவுளான பிரம்மனையே குயிலாக்கி மோதும் படைப்பாளனாய்ச் சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவாகிறார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், இலக்கியங்களும், திறனாய்வு நூல்களும் தந்தவர் அவர். இலக்கிய வாழ்வில் சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் மற்றுமோர் அறுவடை இந்நூல். "பேசாதவை பேசியவை" அவர் ஆற்றல் பற்றியும் பேசும்.

காசி ஆனந்தன்
 சென்னை, தமிழ்நாடு

பி.பி.சி. சம்பத்ருமார் அவர்கள் அளித்த

அணிந்துரை

காக்கை, குருவி எங்கள் சாதி என்றான் பாரதி. கொத்தித் திரியும் அந்தக் கோழியுடனும், எத்தித் திரிந்தாலும் அந்தக் காக்கையுடனும், பாலைப் பொழிந்து தரும் பசவிடமும், வாலைக் குழைத்து வரும் நாயுடனும் அன்பு பாராட்ட வேண்டும் என்பான் பாரதி. சிறீ அந்தப் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதி மரபில் வந்தவர். உணர்ச்சிக் கவிஞர், வழக்கறிஞர் என்பதால் வாயில்லா விலங்குகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார்; வாதாடுகிறார்.

கவிதை என்பது உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு; நெஞ்சில் உரமும், நேர்மைத் திறமும் இன்றி வஞ்சனை செய்வாரைக்கண்டு வெகுண்டெழும் போது கவிதை பிறக்கும். கோரிக்கையற்றுக் கிடக்கும் வேறிர்ப்புமுத்த பலாவைக் காணும்போது விளையும் துயரத்திலும் கவிதை பிறக்கும். வீண்பழி சொல்வார்க்கு விளக்கம் தருவதற்காகவும், வாயில்லா விலங்குகளுக்காக நியாயம் பேசுவதற்காகவும் விளைந்தவைதான் இக்கவிதைகள்.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடுகின்ற கருணையின் வெளிப்பாடு இத் தொகுப்பு எனலாம். இக் கவிதைகளை வெறும் கற்பனை வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிக் குவியல்கள் என்று ஒதுக்கி விடவும் இயலாது. கவிதைக்குரிய கற்பனைச் செறிவு உண்டு. அதே நேரம் அறிவூட்டும் செய்திகளும் உள. குயிலுக்குத்தான் அதிக இடம்: காரணம் புரிகிறது. கவிஞரின் அருகிருக்கும் அன்பு மனைவி பேசும் போதும், பாடும் போதும் வேறு என்ன நினைவில் நிற்கும்; குயிற்குரல்தான்.

நாவசைக்க முடியாமல் நாணத்துடன் சாம்புகின்ற குயிலுக்காகப் பேசும் போது, பாரதியையும், மாணிக்கவாசகரையும், படித்தாய்ந்த சிறீயின் புலமை தெளிவாகத்தெரிகிறது. ஆன்றவிந்தடங்கிய சான் நோருடன் வாழ்ந்த புறநானூற்றுப் புலவன் பிசிராந்தையார் குறித்துப் பேசவும் குயில் இவருக்கு உதவுகிறது.

“வீடுதரும் திருமணத்தை
வேண்டாவென்று உதறிவிட்டு
ஒடுபுளி யம்பழம் போல்
ஒட்டலற்ற வாழ்வு நச்சித்
தேடுகிறார் பங்காளி
தேன்மொழியார் சுகம்தேடி”

என்னும்போது மானிடச் சமுதாயத்தைக் கண்டு குயிலின் இனியகுரலிலும் கோபம் கொப்பளிக்கிறது. சீரழியும் சமுதாயம் குறித்த சிந்தனை, கவிஞனை அப்படிப் பேச வைக்கிறது. “நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லையே இந்த நிலை கெட்ட மனிதரை நினைத்து விட்டால்” என்ற பாரதி வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. கவிதை மூலம் தகவல்களைத் தருகிறார் அறிவுக்கு விருந்தாக. தொன்மையான இனத்தின் மொழியில் “தோகை” என்ற சொல்லிருக்கிறது என்று மொழியியல் ஆய்வு செய்கிறார். நாலாயிரம் சாதி நண்டினத்தில் உள்ளன என்று விலங்கியல் உண்மையை உரைக்கிறார்.

“ஆயினும் அத்தந்தம்
அளவினிற் கட்டை
ஆசியப் பண்பு
அவற்றிலும் தெரியுது”

எனும்போது அவரது நகைச்சுவை உணர்வும் வெளியாகிறது.

“மெல்ல மெல்ல நாளத்தின்
உட்கவரில் உறைந்துறைந்து
கல்லேபோல் கறை படிந்து
உட்பரப்பை ஒடுங்க வைத்து
நல்லிரத்தப் பாய்ச்சலுக்கு
நாளத்தில் தடை அமைத்துக்
கொல்ல வைக்கும் கொழுப்பு”

இதைவிடத் தெளிவாகக் கொலிஸ்டிரால் செய்யும் கொடுமையை வேறு எவரும் விளக்க முடியுமா? இவர் கவிதைகளிலே இலக்கிய விளக்கம் உண்டு; ஐங்குறு நூறு, புறநானூறு, ஐந்திணைக் காட்சிகள் உண்டு. அறநெறி விளக்கமாகத் திருக்குறளும், நாலடியாரும் நான் மணிக்கடிகையும் உண்டு.

சமுதாய நோக்கும், அங்கதமும், நகையுணர்வும் சங்கத்தமிழில் சிந்து பாடி வருகின்றன விலங்குகளின் குரலாக.

செவ்வாய்க் கோள் குறித்த செய்திகளும் வவ்வாலின் வாய் வழியே வருகின்றன. நாயைப்பற்றி மட்டுமன்றிப் பேயைப்பற்றியும் பாடுகின்றார்.

தமிழின்பற்றும் தமிழ்ப்பற்றும் போட்டியிட, வீரத்தை ஊட்டுகிறார் காகம் கூறும் கவி வழியாக.

சிறீயின் படைப்புக்களைப் படிக்கும் போதெல்லாம் “மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்” என்ற வாக்குப் பொய்யாவது உறுதி என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. புதுக் கவிதையென, வரிகளை மடித்து, நடித்து எழுதும் பொருளற்ற கற்பனைகள் பெருகிவரும் நிலையில் மரபுக் கவிதைகளில் புதுமைக் கருத்துக்களைச் சொல்லும் சிறீ ஆறுதல் அளிக்கிறார். இக் கவிதைத் தொகுப்பு அன்னை தமிழுக்கு அவர் ஆற்றிய பெரும் கைம்மாறு.

வாழ்க பல்லாண்டு.

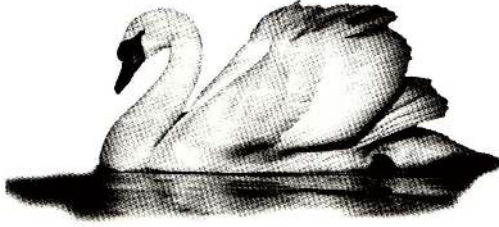
10.05.2005

எஸ். சம்பத்துமார்
பி.பி.சி உலகச் சேவை

பொருளடக்கம்

என்னுரை	v
ஒரு பாமரனின் பார்வை.....	viii
சிறப்புரை	xi
அணிந்துரை	xiii
1. அன்னம் சொன்னது	1
2. ஆந்தை சொன்னது	5
3. ஆமை சொன்னது	9
4. ஆனை சொன்னது	11
5. எலி சொன்னது	16
6. எறும்பு சொன்னது	19
7. காகம் சொன்னது	22
8. குயில் சொன்னது	25
9. கொக்குச் சொன்னது	32
10. தேனீ சொன்னது	35
11. நத்தை சொன்னது	37
12. நண்டு சொன்னது	40
13. நரி சொன்னது	46
14. நாய் சொன்னது	51
15. பன்றி சொன்னது	57
16. பாம்பு சொன்னது	59
17. புலி சொன்னது	64
18. பூனை சொன்னது	67
19. பேய் சொன்னது	72
20. மயில் சொன்னது	78
21. மான் சொன்னது	87
22. முதலை சொன்னது	92
23. முயல் சொன்னது	94
24. வவ்வால் சொன்னது	98

அன்னம் சொன்னது

1. அன்னம் எம்மைச் “சுவான்” என்று
ஆங்கிலத்தார் அழைப்பார்கள்!
அன்னம் அழகாகப்
பாடல் இசைக்குமென்று
சொன்னார்கள் ஆங்கிலவர்
தமிழ்ப்புலவர் சொல்லவில்லை!
2. “அன்னத்தின் பாடல்” என்று
மொழிபெயர்த்த தொடர்ஒன்று
கன்னல் தமிழ்மொழியில்
கலந்துளதாம் இப்போது!
பன்னரிய கலைநிபுணர்
பாரைவிட்டுப் போகுமுன்னர்
பண்ணுகடை சிப்படைப்பைச்
“சுவான் சொங்”கென்றுரைப்பாராம்!

3. அன்னத்தின் நடையென்று
 தமிழரின்றும் சொல்வதுண்டு
 என்னத்தால் அவ்வாறு
 சொன்னாரோ தெரியவில்லை!
4. “அஞ்சல் மடவனமே”
 உன்றன் அணிநடையும்
 வஞ்சியனையர் மணிநடையும்”
 என்றுரைத்த புகழேந்தி
 எம்மவர்க்கு வாழ்வளித்தான்
 பொன்றாத “நளவெண்பா”
 என்கின்ற எழில்நூலில்
 பன்னுகிறோம் நாம்நன்றி!
5. என்றாலும் எம்மவர்க்கு
 அணிநடையொன்றுள்ளதுவாய்
 எம்மாலே ஒப்புதற்கு
 அம்மாணை முடியவில்லை!
 அன்னம் எனும் பறவை
 இன்னும் இருக்கிறதா?
 இன்றும் இசைக்கிறதா?
 இன்னும் நடக்கிறதா?
 அன்னம் எனும் உயிர்கள்
 என்றேனும் வாழ்ந்ததுண்டா?
 என்றெல்லாம் தமிழினத்தார்
 இன்னும் வினவுகின்றார்
 அன்றில் பறவையைப் போல்
 அன்றிருந்து பின்னரின்று

பொன்றிப் போய் விட்டஇனம்
நாம் என்றும் சொல்கின்றார்!

6. அன்னமெங்கள் இறகதனை
மாதரடிக் குவமித்து
அன்னமெனும் இனத்தார்க்கு
அழியாத உயிர்கொடுத்தார்
பென்னம் பெரும்புலவர்
பொய்யா மொழிப்புலவர்
பொய்யா மொழியாரும்
பொய்த்தாரோ இவ்விடத்தில்?

7. துய்யநற் பாலுடனே
நீர் நிறையப் பெய்தாலும்
பொய்யான நீர்விலக்கி
மெய்யான பால் உறிஞ்சும்
செய்யபெரும் நுண்ணாற்றல்
நம்மினத்துக் குண்டென்று
பொய்யோ டிடைமிடைந்து
பேசுகின்ற வழக்கமுண்டு!
மெய்யாக “நாலடியார்”
நாட்டியுள்ள திக்கருத்தை!

8. ஐயா நாம் சொல்கின்றோம்
அஃதெல்லாம் பொய்வார்த்தை
பொன்றிப்போய் விட்டஇனம்
என்றுமக்குச் சொல்லிவிட்டுப்
பொய்வார்த்தை நம்பாதீர்
என்றுரைக்கும் எங்களைநீர்

எப்படித்தான் நம்பிடுவீர்?
 கற்பனையில் நம்மை எல்லாம்
 கனவுலகில் வாழவிட்டீர்!
 கற்பனையில் தான்நாமும்
 கதைசொல்ல உருவெடுத்தோம்
 கற்பனையாய் இதைநினைத்துக்
 கனவுலகில் வாழ்ந்திடுங்கள்!
 காலமெலாம் மகிழ்ச்சிவரும்!

★ ★ ★ ★ ★

ஆந்தை சொன்னது

1. ஆந்தை எமை அறியாத
 மாந்தரில்லை ஆனாலும்
 ஆந்தை எது என்பதிலே
 அய்யமின்னும் அதிகமுண்டு
 பேந்தி முழிக்கின்ற
 பெருவிழிகள் பெற்றவரை
 ஆந்தையெனப் பழிக்கின்ற
 ஆட்களுளர் நாமறிவோம்!
 ஆந்தை நமை "அவுல்" என்றே
 ஆங்கிலத்தில் அழைப்பார்கள்

ஆந்தை யெனும் நம்குடிக்கும்
கூகையென்ற குலத்தார்க்கும்
சோந்தை என்று ஏதுமில்லைச்
சொந்தபந்தம் சொற்பமுண்டு!

2. தோம்புவழி அறியாத
சோம்பலுள்ள சிலவறிஞர்
நாம் கூகைக் குறவென்று
நாணின்றிச் சொல்வார்கள்!
3. இராப்போழ்தில் இரைதேடிப்
பகல் முழுக்கக் கண்ணயர்ந்து
மரப்பொந்தில் வாழ்வதுவே
இறையரெமக் கமைத்தவிதி!
4. ஆந்தை எமை இலக்கியத்தில்
ஆருமெடுத் தாளவில்லை
ஆனாலும் பழந்தமிழர்
எம்பெயரைத் தம்பெயராய்ப்
“பேனா”ப் பெயராகப்
பூண்டதுண்டு நாமறிவோம்!
புதன்தந்தை புதன் என்றும்
ஆதன் தந்தை ஆந்தை என்றும்
ஆதல் இயல் பாகுமென்று
இலக்கணியர் இயம்பிடுவார்!
5. புறநானூ ரெனும் தொகுப்பில்
புகழ்பூத்த கவிதை ஒன்று
திறமான கவிதை என்று
சாற்றுவதைக் கேட்டுள்ளோம்

“யாண்டுபலவாக நரையில் வாசுதல்
யாங்காகியர்” என்னும்
மாண்பான பாடலதை
மந்திரம்போற் றந்தகவி
பிசிறாத கவிதை தந்த
பிசிராந்தை யார்பெயரில்
பிசின்போல “ஆந்தை” அவர்
பக்குவமாய் ஒட்டியுள்ளார்
தேடியுமே கிடைக்காத
சீர்பெரிய இப்பெருமை
தேடாமல் எங்களுக்குத்
தேட்டமாய்க் கிடைத்திருக்கு!

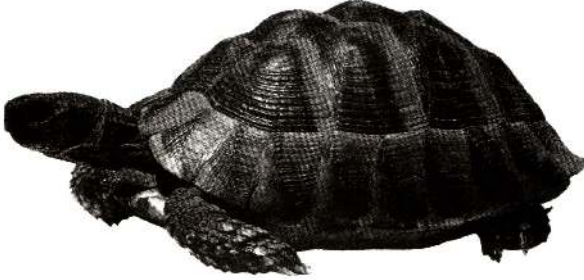
6. இரவுப் பறவைகளாய்ப்
இருக்கின்ற ஆந்தைகள் நாம்
சருவாமல் வாழ்கின்றோம்
சார்ந்த மற்றப் புட்களுடன்!
7. கூகையார் என்னுமெங்கள்
சாகையைச்சேர் பறவைவகை
காக்கையினத் தாரோடு
கைகலப்பார் பண்டுதொட்டு!
பகற்பொழுதில் காக்கையர்கள்
துகைத்திடுவார் கூகையரை
நகர்ந்துபகல் போயிரவு
நன்றாக வந்தவுடன்
கூகையரே காக்கையரைக்
கொத்திக் கிழிப்பரென்று

சாகாத குறள் அளித்த
 வள்ளுவனார் பாடியுள்ளார்!
 ஆந்தைநமை இலக்கியத்தில்
 எடுத்தாள ஏன்மறந்தார்?
 சேர்த்திருந்து எண்ணுகிறோம்
 சமாதானம் தோன்றவில்லை!

8. கண்ணே இமைக்காமல்
 காவல்செய் கின்ற நம்மை
 மண்ணில்உயர் மானிடவர்
 வண்ணமுறு சிலையாக்கி
 எண்ணிநின்று மணிகாட்டும்
 மணிக்கூட்டின் மேற்பொருத்திக்
 கண்ணின் மணிபோலக்
 காத்தோம்பி வருகின்றார்
 எண்ணிடுகில் இப்பெருமை
 எமையன்றி யார்பெறுவார்?

★ ★ ★ ★ ★

ஆமை சொன்னது

1. “ஆமையும் முயலும்” என்று
அரிவரியில் படித்தகதை
ஊமையரும் மறவாத
உண்மையுள்ள நல்ல கதை!
ஆறுதலாய்ப் போனாலும்
அவதானமாய்ப் போனால்
தேறிடலாம் தேர்வில் என்று
தென்பூட்டும் நல்ல கதை!
2. வேகம்மிக இருந்தாலும்
விழிப்பாய் இராவிட்டால்
சோகம்தான் முடிவென்று
சொல்லிவைக்கும் நல்ல கதை!
3. ஆயிரம்நான் இட்டாலும்
ஆரவாரம் இடமாட்டேன்!

முட்டைஒன்றை மட்டும் இட்டு
முழங்கும்ஒரு கோழியைப்போல்
முட்டாள் செயல் எதையும்
மறந்தும் நான் செயமாட்டேன்!

4. கோபிக்கத் தெரியாத

குழந்தைத் தனம்எனக்கு!
ஆபத்தை உணர்ந்தவுடன்
அடங்குவதே என்பழக்கம்!
ஐந்தும் நான் அடக்குவதை
அநேகம்பேர் கண்டிருப்பார்
அதனால்தான் ஞானியரும்
அய்ந்தடக்கல் ஞானம்என்றார்
அய்ந்தும் அடக்குவதால்
ஆன்மாஈ டேற்றம் உறும்
நொந்தாலும் அய்ந்தடக்கல்
நோன்புகளில் சிறந்ததென்பேன்!

★ ★ ★ ★ ★

ஆனை சொன்னது

1. நற்குஞ் சரக்கன்று
 நண்ணில் கலைஞானம்
 கற்குஞ் சரக்கன்று
 காவெண் றுரைத்த உமா
 பதியார் திருப்பாதம்
 பணிந்தே தொடங்குகிறேன்!
2. ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்
 என்ற தமிழ்மொழியின்
 ஞானம் உணர்ந்திருந்தும்
 நாணா துரைக்கின்றேன்!

3. ஆனையா? யானையா?
 ஏனையா? உமக்கையம்
 ஆறா? யாறா? என்றும்
 ஆடா? யாடா? என்றும்
 ஆரா? யாரா? என்றும்
 ஆராய நீர் போனால்
 பூராயம்தான் மிஞ்சும்
 தோராய மாய்ச் சொல்லின்
 ஆனைசரி யானைசரி
 “ஆனைக்கா”வே சாட்சி!
4. மிருகத்தில் உருவத்தில்
 பெருத்தவன்நான் ஆனாலும்
 உறுமுகின்ற புலி கண்டால்
 உருக்குலைவேன் நான்என்று
 உரைத்துள்ளார் வள்ளுவனார்
 ஊறறியும் பாரறியும்!
5. அறிந்தறிந்தும் பாகனையே
 ஆனைகொல்லும் என்றவடுக்
 குறிஎன்மேல் சுட்டுள்ளார்
 உறிச்சமணர் நாலடியார்!
 சிறப்பான சில குணங்கள்
 என்னிடமும் உள்ளனவே!
 மறந்தாரோ மானிடவர்
 மறக்கஒண்ணா என்குணங்கள்?
6. குடும்பம் என ஒன்றமைத்துக்
 குடும்பத்தை வழிநடத்த

மூத்தானை நியமித்துச்
 சாத்தானே வரும்வரைக்கும்
 சச்சரவு வாராமல்
 மூத்தவனின் வழிநடக்கும்
 சீர்த்த இனம் ஆனை இனம்!
 செப்பரிய பழைய இனம்
 மாந்தரிடம் மறைந்துவரும்
 மாணிக்கக் குணமிதென்பேன்!
 ஏன்தானோ வள்ளுவனார்
 இதைமறந்தார் புரியவில்லை!

7. தந்தம் என்பது
 யானையின் சொந்தம்
 முந்தையர் உந்தையர்
 தந்த வணிகத்தால்
 தந்தனர் பெரும்பணம்
 உய்ந்தது தமிழகம்!
 தந்ததிச் செய்தியை
 உந்தமிழ் இலக்கியம்!

8. தந்தம் என்றதும்
 வந்ததோர் சிந்தனை!
 தந்தம் தமிழில்
 “பல்” எனப்படுவது
 தந்தம் தருவது
 ஆனைநாம் மட்டுமா?
 ஏனைய விலங்கும்
 தந்தம் கொண்டுள!

காட்டுப் பன்றியும்
 “இப்போ” யானையும்
 “வால்ரஸ்” விலங்கும்
 “நார்வால்” மிருகமும்
 அழுக்கி அழித்திடும்
 திமிங்கிலம் சிலவும்
 தத்தம் அளவில்
 தந்தம் கொண்டவை!

9. ஆண் யானைக்கே
 தந்தம் உண்டென
 அய்யம் கொள்ளும்
 ஆட்களும் உள்ளனர்!
 ஆபிரிக்க யானையுள்
 ஆண்பெண் இரண்டும்
 அழகாய் நீண்ட
 தந்தம் கொண்டுள
 இந்திய யானைகட்
 கவ்வாறில்லை!

10. ஆண்யானை யெல்லாம்
 தந்தம் கொள்ளினும்
 ஒருசில பெண்களே
 தந்தம் கொண்டுள!
 ஆயினும் அத்தந்தம்
 அளவினிற் கட்டை
 ஆசியப் பண்பு
 அவற்றிலும் தெரியுது!

11. ஆனை எனில் எல்லாமே

பானைநிறம் தான்என்று
 மாநிலத்தில் பல்லோர்கள்
 ஞானமிலா தெண்ணிடுவர்
 வெள்ளைநிற யானைகளும்
 உள்ளனவாம் உலகத்தில்!
 தாய்லாந்தென் கின்றஅந்த
 ஓய்வெடுப்பார் விழைநாட்டில்
 தூயவெள்ளை ஆனையினம்
 துள்ளிடுமாம் நடனமிட்டு!

12. வெள்ளைநிற யானைகளும்

எம்மினம்தான் மாற்றமில்லை
 வெள்ளானைச் சருக்கம்என்றோர்
 சருக்கம்உண்டு புராணத்தில்!
 சுந்தரனார் எனும்அடியார்
 சங்கரனார் சொன்னபடி
 வெள்ளானை மீதிவரந்து
 வானோக்கிப் போனகதை
 எல்லோர்க்கும் தெரிந்திருக்கும்
 எமக்கதுவோ பெரும்பெருமை!

★ ★ ★ ★ ★

எலி சொன்னது

1. எலிப்பொறியென் நொருகருவி
எல்லோரும் தம்வீட்டில்
சலிப்பின்றி வாங்கிவைக்கக்
காரணமாய் இருப்பவர்கள்
எலிகள் என நினைக்கையிலே
எங்கள்உள்ளம் பொங்குதையா!
2. எலிஎன்று ஒருசொல்லில்
எடுத்தெறிந்து சொன்னாலும்
எலிகளிலே வகைகள்உண்டு
பதினெட்டுச் சாதிஉண்டு!
வெள்ளெலிசுண் டெலிஎன்ற
இரண்டெலியை நீர்அறிவீர்!
வெள்ளெலியைப் பற்றிஎதுஉம்
வெள்ளேட்டில் வருவதில்லை!

3. கொள்ளைநோய் என்றொரு
கொடியபிளேக் நோயதனை
அள்ளிப் பரப்புகின்ற
அநியாயப் பிராணிஎன்று
தெள்ளத் தெளிவாக
எல்லாரும் எமைஅறிவார்!
4. உச்சிட்ட கணபதியார்
என்றோதும் விநாயகரும்
எச்சிலிலை உவந்துண்ணும்
எங்களையே நச்சிவந்து
மெச்சு புகழ் வாகனமாய்
மூசிகராய்த் தேர்ந்துள்ளார்!
5. பூனையார் நம்மினத்தின்
பூர்வீகப் பெரும்எதிரி
பூனைகளின் தொல்லையினைப்
போக்குமொரு மார்க்கமதாய்ப்
பூனைக் கழுத்தில்ஒரு
புன்மணியைக் கட்டிவிட்டால்
பூனை வரும்போது
புரிந்திடுவோம் நாம்என்று
மாநாடொன் றைக்கூட்டி
மதிப்பீடு செய்யும்போது
பூனைஒன்று சிறுதொலைவில்
ஈனக்குரல் எழுப்பத்
தேனீக்கள் கல்லெறியச்
சிதறியெங்கும் பறப்பதுபோல்

நாம்கலைந்து நலிந்தகதை
நாடறிந்த பழையகதை!

6. எத்துணைத் தொகையில்
எம்மினம் வாழ்ந்தும்
கத்திரி போலப்
பல்லுகள் படைத்தும்
சித்தி விநாயகன்
வாகனம் ஆகியும்
சத்திரம் சாவடி
வாழ்க்கைய ராகி
நித்திய தரித்திரர்
ஆகினம் நாமே!

★ ★ ★ ★ ★

எறும்பு சொன்னது

1. ஈரறி வுயிரென் றென்னை
 இளக்கமாய்ப் பேசுகின்ற
 பேரறி வாளர் உள்ளார்
 பேதையேன் அறிவேன் ஆனால்
 கூரறி வாளர்க் கில்லாக்
 குணநலம் நமக்கே என்பேன்!
2. குறும்புடை மனிதர் நம்மைக்
 குறைச்சலாய் நினைத்த போதும்
 அறிவறிந் துணரும் அவ்வை
 அலாதியாய்ப் பாடி யுள்ளாள்
 எறும்பும்தன் கையால் எண்சாண்
 என்றெமை ஏற்றி உள்ளாள்!
3. வருமுன்னர்க் காக்கும் பண்பு
 எறும்பெனும் குலத்தார் பண்பு

வரும்மழை என்று ணர்ந்தால்
 விரைந்துநாம் ஓடித் தேடிப்
 பெரும்பெரும் மூட்டை யாகச்
 சிரத்தையோ டுணவு சேர்ப்போம்!

4. சீனியாம் இனிப்பை நாங்கள்
 தீனியாய் விழைவதாலே
 "சீனிவா சர்"என் றெம்மைச்
 சிற்சிலர் அழைத்தலுண்டு!
 நானிலத் தோர்கட் கின்று
 சீனியே கொடுங்கூற் றாச்சு
 சீனிநோய் உலக மெங்கும்
 நீரிழி வென்ற பேரில்
 ஊனினை உடைத்து நைத்து
 உயிரினைப் போக்கி னாலும்
 சீனியில் திளைத்து வாழும்
 சீரிய எறும்பார் நாங்கள்
 சீனிநோய் அற்று வாழும்
 சூட்சுமம் என்ன வென்றே
 ஞானிகள் விஞ்ஞா னர்கள்
 நாடியே ஆய்கின்றாராம்!

5. வரிசையாய் நிரையாய்ப் போதல்
 விரைந்திடல் வினைக்கெ டாமை
 உரிசையால் இனிப்புண் டாலும்
 சுருக்கரை நோய்ப் படாமை
 செரித்தது தேர்ந்தா லன்றித்
 தீனிவே றுண்டி டாமை

பருத்திடா துடலைக் காத்தல்
 பட்டினி இருந்தி டாமை
 மருத்துவர் தம்மைத் தேடி
 மாதமும் அலைந்தி டாமை
 சரிவர இவைகள் எல்லாம்
 ளறும்புநாம் போற்றும் பண்பு!

6. மருந்தென ஒன்று யாக்கைக்கு வேண்டாம்
 அருந்தியது போற்றி உணின் என்று
 திருத்தமாய்க் குறளார் சொன்ன
 அருத்தத்தைப் புரிந்தோர் நாங்கள்!
 சரிவரப் புரிந்தீ ராகில்
 சரித்திரம் தெரிந்தீர் ஆவீர்!
 தரித்திரம் தவிர்த்து வாழ்வில்
 ளறும்புபோல் மகிழ்வாய் வாழ்வீர்!

★ ★ ★ ★ ★

காகம் சொன்னது

1. மாலையிலே இணைந்த பல
மலர்களைப் போல் இருப்பதனால்
மாலைத் தீவெனப்படுமோர்
பழந்தமிழர் நாட்டினிலே
கோலமற்ற எம்மினத்தைக்
கொன்றொழித்து விட்டாலும்
“கா”க் “கா” என்றே கரையும்
காக்காக்கள் இல்லாத
கண்டமில்லை என்றபடி
ஏகமும்நாம் வாழுகின்றோம்
ஏக்கமுட னென்றாலும்!
2. உணவுக்கே ஆனாலும்
ஊரைத்துப் துப்புரவாக்கும்
குணமுடையோர் நாம்என்று
சுவலயத்தார் குறிப்பதுண்டு!

வேம்பினையே தேம்பாகாய்
 விழைகின்ற பறவைகள்நாம்
 சோம்பாமல் சும்பாமல்
 செயற்படலெம் குலவழக்கு!

3. பாட்டறியோ மென்றாலும்
 பாடுவதில் விருப்புடையோம்
 காகாகா என்றாலும்
 கனிவிருக்கும் கத்தலிலே
 ஓகோவென் றிராதெனினும்
 ஒருசாதி இசை இருக்கும்!

4. காக்கையிசை கசந்தாலும்
 “காக்கை பாடினியம்” என்னும்
 தாக்கமுறு பாட்டியல் நூல்
 “காக்கை பாடினியர்” என்பார்
 சோக்காக இயற்றியெம்மை
 ஊக்கி உயர்த்தி உள்ளார்!

5. பாட்டென்றால் பட்டினியும்
 இருப்பதற்கு நாம்தயங்கோம்!
 காட்டுநரி நம்முடைய
 பாட்டுவெறி தான்அறிந்து
 சேட்டைவிட்டு வடைபறித்த
 சங்கதியை உலகறியும்!
 கோட்டைவிட்டோம் என்றாலும்
 இனிச் சேட்டை இயலாது!

6. கோட்டைவிட்ட நுந்தமிழர்
 விழித்தெழுந்து சிங்களர்க்குச்
 சாட்டையடி கொடுப்பதற்கு
 மீண்டுமின்று முயல்வதுபோல்
 மாட்டிடுவோம் இனிநரிக்கு
 மாட்டோம் நாம் ஏமாறக்
 கேட்டிடுவீர் குவயலத்தீர்!
7. பகுத்துண்டு பல்லுயிர்கள்
 பேணுவதே உயர்வென்று
 தொகுத்துரைத்த வள்ளுவரின்
 சொற்படியே நடப்பதனால்
 காக்கையர் நாம் கரவாமல்
 ஊர்க்காக்கை தமைநினைந்து
 கரைந்துண்போம் எனப் புகழ்ந்து
 குறள்பாடி மகிழ்த்தி உள்ளார்!
 சோக்கான அக்குறளால்
 காக்காக்கள் நாம்உயர்ந்தோம்!

★ ★ ★ ★ ★

சூயில் சொன்னது

1. நாடுதன்னை நல்லாற்றில்
 நடத்தமுடி யாமலின்று
 சூடுவைத்து உலகோரைச்
 சூறையிடும் மானிடவர்
 கூடுகட்டத் தெரியாத
 கேடுகெட்ட பறவைஎன்று
 பாடுதொழி லாய்க்கொண்ட
 பறவைநமைப் பழிக்கின்றார்!
 வீடுகட்டத் தெரிந்ததனால்
 விண்ணாணம் பேசுகின்றார்!

வீடுகட்டி வாழ்ந்தாலும்
 பீடழிய வாழ்கிறதை
 மூடி மறைத்து விட்டு
 முற்போக்காய்ப் பேசுகிறார்!

2. எல்லோர்க்கும் ஒவ்வொன்று
 எளிதென்று அவ்வைஅவள்
 சொல்லவில்லை யாமனிதா?
 சோம்பேறி மானிடவா!
 வான்குருவி யின்கூடு
 வல்லரக்குத் தொல்கறையான்
 தேன்சிலம்பி உன்றனுக்குத்
 தெரிந்திருக்கா கட்டுதற்கு?
 ஏன்எனக்குக் கூடுகட்ட
 இயலவில்லை என்கின்றாய்?
 தேன்எனக்குக் குரலினிமை
 ஏன்உனக்க ஃதில்லையென்று
 நான்உனைஎப் போதேனும்
 கேட்டதுண்டா மானிடவா?

3. வீடுறைந்து குடும்பம்என்று
 வாழமுடி யாதநுமர்
 வீடுதரும் திருமணத்தை
 வேண்டாவென் றுதறிவிட்டு
 ஓடுபுளி யம்பழம்போல்
 ஒட்டலற்ற வாழ்வு நச்சித்
 தேடுகிறார் பங்காளி
 தேன்மொழியார் சுகம்தேடி!

மாடுகட்டிப் பால்கறக்க
 மாட்டாத மாணிடவர்
 தேடுகிறார் பால்மாவைத்
 தொல்லைக்குறை வென்றுநம்பி!
 வீடுகட்ட அறியோம்நாம்
 வெட்கம்என்ன ஒப்புகிறோம்!

4. பாடுபட்டுப் பிழைக்கின்றோம்
 பார்முழுக்கப் பறக்கின்றோம்
 பாடுதலே தொழிலாகப்
 பண்டிருந்தே பயிலுகிறோம்!
 கூடுதலும் ஊடுதலும்
 குன்றாமல் செய்துநிதம்
 “கூடுறையென்” நெதனையுமே
 “கொண்டோம்” என்றணியாமல்
 நீடுமுயிர் கொல்லுகின்ற
 கருத்தடைமாத் திரையுமின்றிச்
 சோடாக அமைந்தவரைச்
 சோராமல் மகிழ்த்துகிறோம்!
 ஈடாகு மாஐயா
 எம்வாழ்வுக் கும்வாழ்வு?

5. குயில்என்றும் மயில்என்றும்
 குதூகலித்தல் உம்பழக்கம்
 குயிலன்ன குரலென்பீர்
 மயிலொத்த அழகென்பீர்
 குயிலினமும் மயிலினமும்
 கூடுகட்டி வாழ்ந்ததில்லை!

துயில் அறைகள் கட்டாமல்
 தூவானில் பறக்கின்றோம்
 ஊரெல்லாம் உலவுகின்றோம்
 உவப்பாக வாழ்கின்றோம்!

6. பிள்ளைவளர்க் கத்தெரியாப்
 பேதையர்கள் குயில்கள் என்றும்
 பிள்ளைப் பராமரிப்பைக்
 காகத்திற் கொப்படைத்துக்
 காகத்தின் முட்டைகளைக்
 களவாக எடுத்தெறிந்து
 காகமுட்டைக் குப்பதிலாய்
 நம்முடைய முட்டையிட்டுக்
 காகத்தின் கணக்குவைப்பைக்
 குழப்பியடிப் போம் என்றும்
 நோகவைக்கும் பழிசுமத்தி
 நொருக்குகிறீர் குயிலினத்தை!
 சாகப்பிரமன்! அவன்
 செய்தஒரு விதியாலே
 நாவசைக்க முடியாமல்
 நாணத்தால் சாம்புகிறோம்!

7. கிள்ளைவிடு தூதென்றும்
 பூவைவிடு தூதென்றும்
 நாரைவிடு தூதென்றும்
 பிரபந்தம் பலவுண்டாம்!
 குயிலைவிடு தூதென்றோ
 புறவைவிடு தூதென்றோ

மயிலைவிடு தூதென்றோ
மலரவில்லை இலக்கியப்பூ!

8. குயிற்புகழைக் கூறுகின்ற
செயுள்ளதுவும் இல்லெனினும்
குயில்எம்மைத் தூதாக
அனுப்புகின்ற பதிகம்ஒன்றைக்
“குயிற்பத்து” எனும்பெயரில்
புனைந்துள்ளார் வாசகனார்
திருவாச கத்தேனில்
உரமான இடம் எமக்குத்
திறமாக அமைந்ததென்று
உள்ளமிகக் கிளர்கின்றோம்!

9. பெருங்கவிஞ் னாய்மிளிர்ந்த
பாரதியார் எனும்புலவன்
“குயிற்பாட்டு” என்கின்ற
பாடலொன்றைப் புனைந்துவைத்துக்
குயிலினத்தின் ஒழுக்கத்தை
வினாக்குறியாய் ஆக்கியுள்ளார்!
குயில்நாங்கள் ஒழுக்கமற்று
வழுக்கிடுவோம் கற்பிலென்று
நயமில்லாக் கற்பனையை
நாட்டியுள்ளார் அப்பாட்டில்!
பொய்யதுதான் என்றாலும்
பெய்தவடுப் போய்விடுமோ?
அய்யாகாக் கைகுருவி
எல்லாம்தன் சாதிஎன்று

பொய்ம்மையின்றிச் சொன்னஅவன்
 பொய்வரிகள் ஏன்புனைந்தான்
 மெய்யாய்த் தன்வரலாற்றை
 முடைந்துள்ள குயில்பாட்டில்?

10. வசந்தகோ கிலமென்றோர்
 வாய்ப்பாட்டு வித்தகியார்
 இசையுலகில் மிளிர்ந்தகதை
 இசைப்பிரியர் அறிந்திருப்பார்!
 பெயரவர்க்கு இசைந்ததுபோல்
 வேறெவர்க்கும் இசையவில்லை!
 பெயருக்கே ஏற்றாற்போல்
 குயில்போலப் பாடிவந்தார்
 பயந்த அவர்இசைபோலப்
 பாடஇன்று யாருமில்லை!
 நயம்இழையும் அவர்இசையில்
 குயில்இசையின் குணம்தொனிக்கும்
 குயில்இனங்கள் உளவரைக்கும்
 கோகிலத்தின் புகழ் நிலைக்கும்!

11. குயிலைஓத்த உமதுமயிர்
 வயதிருப தாகுமுன்பே
 இயல்பிழந்து கொக்குநிறம்
 ஆகிறதைக் காணுகிறேன்!
 துயரினைநீர் பயிர்போல
 நீரிறைத்து வளர்ப்பதனால்
 மயிர்வெளுத்துப் போகுதென்ற
 மெய்ம்மைநிலை மறந்துவிட்டு

மயிர்கறுக்க மைபூசி
 மயிர்முழுக்க இழக்கின்றீர்!
 பெயர்பூத்த புறப்பாட்டில்
 பிசிராந்தை யார்நெய்த
 நயம்நிறைந்த “யாண்டுபல”
 எனும்பாட்டைப் பயின்றிடுங்கள்!
 துயர்துடைக்க அவருரைக்கும்
 தனிவழியை நாடுங்கள்!

12. பெயல்வரும்போல் மின்னுகுது
 பெயர்கின்றேன் இப்பொழுது
 பெயர்த்துமொரு முறைவருவேன்
 பேசிடுவோம் அப்போது.

★ ★ ★ ★ ★

கொக்குச் சொன்னது

1. கார்நிறத்த குஞ்சியது
 மோர்நிறத்த தாகாமல்
 பார்புகழ வேண்டுமெனில்
 பேர்சிறந்த பிசிராந்தை
 யார் உரைத்த புறப்பாட்டை
 நீர்படித்தல் வேண்டுமின்று!
2. குயில் ஒத்த உம்குஞ்சி
 கொக்கொத்த காலத்தும்
 மயல் மொழி மேல் மாறாமல்
 பயிலுங்கள் தமிழ்மொழியை!
3. அடக்கம் உடையவரை
 அறிவற்றார் என்றெண்ணி
 மடக்க நினைக்கின்ற
 மதியற்ற மானிடரே!

கொக்கென்னை மொக்கென்று
 சிக்குள்ளே சிக்காதீர்
 எக்கருமம் செய்தாலும்
 ஏமாற மாட்டேன் நான்!

4. அடக்கம் அமரரிடை
 ஆசனத்தில் இருத்துமென்றும்
 அடங்காமை ஆரிருளில்
 அமுக்கிடுதல் நிசமென்றும்
 அடக்கமாய் அறைந்த உங்கள்
 வள்ளுவனை மறவாதீர்!
5. தூங்கிச் செய வேண்டுவன
 தூங்கியே செயல் வேண்டும்
 ஆங்காலத் தன்றியெதூஉம்
 அவசரத்தில் நடக்காது
 ஆங்காரம் வந்தக்கால்
 போங்காலம் என்றுணர்வீர்!
 பொறுத்தீரேல் பயன்கிடைக்கும்
 போற்றுங்கள் என்பொறுமை!
6. சிறிதான மீனையெல்லாம்
 சீக்கிரமே போகவிட்டுப்
 பெரிய மீன் வரும்வரைக்கும்
 பேசாமல் பார்த்திருந்து
 பெரியமீன் வந்ததுமே
 பொள்ளென நான் குத்திடுவேன்!
 பெரியீரே சின்னவன் நான்
 பொறுமையுடன் சிந்தியுங்கள்!

7. ஓடுமீன் எலாம் ஓட
 உறுமீன் வரும்வரைக்கும்
 வாடியிருப் பேனென்று
 பீடுபெறத் தமிழ்அவ்வை
 பாடியது முற்றுமுண்மை
 பாருங்கள் அவள்கவிதை
 பாட்டியற்றப் பழகிடுவீர்
 பார்போற்ற வாழ்ந்திடுவீர்!

★ ★ ★ ★ ★

தேனீ சொன்னது

1. கானலைந்து வானலைந்து
 கடுமுழைப்பால் நாம்சேர்க்கும்
 தேனீவோம் என்றெண்ணித்
 “தேன் ஈ”என் னும்பெயரைத்
 தானீந்தார் பழந்தமிழர்!
 தேன்திரட்டல் எங்கள்பணி!
 தேன்திருடல் மனிதர்செயல்!
 தேன்வதையைத் தான்வதைத்துத்
 தேனீக்கள் எமைவதைத்துத்
 தேன்திருடல் மாந்தர்பணி!
2. மலர் மலராய் உலாவந்து
 மது இருக்கும் பூத் தேர்ந்து
 மதுஉறிஞ்சும் போழ்தினிலே
 மகரந்தத் துகள்எடுத்து

மலர்ப்பெண்ணைப் புணரவைப்போம்!
மணவினையும் நடத்திவைப்போம்!

3. கெண்டைநிகர் கண்ணுடைய
பெண்டாரின் கொண்டைமயிர்
கொண்டிருக்கும் நறுமணந்தான்
கொண்டு பிறந்ததுவோ
கோலத்தால் கொணர்ந்ததுவோ
என்றறியா தந்தரித்த
பாண்டியனாம் பெரும் அரசன்
எங்கள்மூ தாதையரின்
அறிவுரையைக் கேட்டகதை
உங்கள் “குறுந்தொகை”யில்
ஒரு கவியாய் அமைந்திருக்குச்
சங்கப்பாட் டுத்தொகுப்பில்!
சங்கை பெறும் எங்கள் குலம்
மங்காது வாழ்ந்திருக்கும்
பொங்கிறதே எங்களுளம்!
பொலிகிறதே எங்கள்வளம்!

★ ★ ★ ★ ★

நத்தை சொன்னது

1. தத்தையை மடியில்வைத்து
வித்தைகள் கற்பிக்கின்ற
உத்தம மனிதர் நாட்டில்
நத்தையை நரகல்போல
வைத்திடல் அறிவோம் நாங்கள்
நிம்மதி நமக்கோஇல்லை!
2. அத்தரின் வாசமில்லை
ஆனதோர் அழகுமில்லைச்
சித்தரும் தேடவில்லைச்
சிறுவரும் விரும்பவில்லைக்
கைத்திறன் வல்ல சிற்பர்
கல்லிலும் வடிக்கவில்லை
முத்தமிழ் வல்லார் தாமும்
மேற்கோளாய்க் குறிக்கவில்லை!

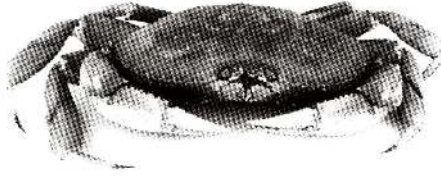
3. பெரியதாம் குறள் நூலுக்கு
 அரியநல் உரையைத்தந்த
 பரியின்மேல் அழகர்என்பார்
 உரைத்துளார் எங்கள்பெயரை
 உரியவோர் உவமானத்தில்
 ஏரலென் நெடுத்துக்கூறி!
4. கற்றிலான் காட்டும் ஒட்பம்
 கழியநன் றான போதும்
 ஒத்திடார் அறிஞர் என்ற
 நற்றமிழ்க் குறட்பாத் தன்னை
 முற்றுற விளக்கும் காலை
 முறிக்கிறார் எமது காலை!
5. எண்ணிட இயலாக் கல்லான்
 எதேச்சையில் காட்டும் நுண்மை
 மண்ணில் நாம்ஊரும் போது
 பண்ணிடும் “அ”வேபோலும்
 என்றெலோ விளக்கி எம்மை
 எடுத்துக்காட் டாக்கிக் கொண்டார்
 என்றாலும் எம்மைக் காட்டாய்
 எடுத்ததற் கவர்க்கு நன்றி!
 அன்றிலெம் இனத்தைப் பற்றி
 அறிஞரும் அயர்த்துப்போவார்!
6. மங்கல விழாக்கள் தோறும்
 வலம்புரி பரப்பு கின்றார்
 சங்கரன் கோயில் தோறும்
 ஒலிக்குது சங்க நாதம்

சங்கினம் எமக்குச் சொந்தம்
 சோதரர் என்ற போதும்
 இங்கிதை ஏற்பார் இல்லை
 இருக்காது பொய்என் கின்றார்!
 சங்கே போல் வெள்ளை யாக
 நாழுமே பிறந்தி ருந்தால்
 சங்கையாய்ச் சபையில் எம்மைச்
 சரிவர ஏற்பார் போலும்!

7. நிறத்தினால் வேறுபாடு
 கற்பித்தல் குற்றம் என்ற
 அறத்தினை மறந்து வாழ்ந்தால்
 ஆரெமக் குதவுவாரோ?

★ ★ ★ ★ ★

நண்டு சொன்னது

1. நண்டுக் கறியென்றால்
 நாலுறும் உங்களுக்குப்
 பண்டிருந்தே மானிடவர்
 தின்றிடுவார் நம்ஊனைத்
 தின்னாதீர் நம்ஊனைத்
 தீங்குவரும் என்றுரைக்கும்
 நன்றுதரு பாடல்ஓன்றை
 நாலடியார் கொண்டுளது!
2. முற்பிறப்பில் நீலக்கால்
 நண்டுடைத்துத் தின்றவர்கள்
 என்போடு விரல்அழுகி
 ஏங்கவைக்கும் தொழுநோயால்
 துன்புறுவார் என்று செப்பும்
 சுவையான பாடல்அதை
 அன்பறுந்த மானிடரே
 இன்றேநீர் படித்திடுங்கள்!

3. மெல்லமெல்ல நாளத்தின்
 உட்சுவரில் உறைந்துறைந்து
 கல்லேபோல் கறைபடிந்து
 உட்பரப்பை ஒடுங்கவைத்து
 நல்லிரத்தப் பாய்ச்சலுக்கு
 நாளத்தில் தடைஅமைத்துக்
 கொல்லவைக்கும் நெய்யான
 கொலிசிறோல் எனுங்கொழுப்பு
 நல்லாக நம்ஊனில்
 செறிந்திருக்கும் என்பதனால்
 கொல்லாதீர் நண்டினத்தைக்
 கொன்றாலும் தின்னீரென்று
 நல்லஉங்கள் மருத்துவர்கள்
 நல்லறிவு சொன்னாலும்
 பொல்லாங்கே நிதம்விழையும்
 புன்மனிதர் கேளாரே!
4. தின்னப்பயன் படுமோர்
 தீனப் பிறப்பெடுத்த
 சின்னப் பிராணி எனச்
 சிலர்எம்மை நினைத்தாலும்
 பென்னம் பெரியவர்கள்
 நம்மினத்தி லேயுமுண்டு!
 இரண்டிஞ்சி நண்டுதொட்டு
 இரண்டாறு அடிநீளும்
 இராட்சதநண் டுகளென்று
 விரிந்திருக்கும் நம் பருப்பம்!

5. நாலா யிரம்சாதி

நண்டினத்தில் உள்ளதென்று
 மேலான ஆங்கிலத்தார்
 கலைக்களஞ்சி யம்உரைக்கும்
 கால்பத்துக் கொண்டதனால்
 பதின்காலிக் குடும்பமென்று
 நூலறிந்தார் நமைவகுத்து
 நுவன்றுள்ளார் விலங்கியலில்!

6. விலங்கியலைக் கற்றோர்க்கே

விளங்கும்எங்கள் குடிப்பெருமை!
 உலகெல்லாம் எங்கள்இனம்
 ஊடுருவி வாழ்கிறதாம்!
 ஆறுநிலம் கடலென்று
 ஆனபரப் பெங்கணும்நாம்
 ஊறுபல உற்றிடினும்
 வீறுடனே வாழ்கின்றோம்!

7. தாய்கொல்லி என்றுசில

தனையர்களைச் சொல்வதுண்டு!
 சேய்ஈன்ற பாயலிலே
 தாயுயிரை நீத்துவிடில்
 தாய்கொல்லிச் சேய்என்று
 பிள்ளைக்குக் குறிசடுவார்!
 சேய் பிறக்கத் தாய் இறக்கும்
 சோகம்உறு வாழ்வமைப்பை
 நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசமுறும் காலத்தில்
 கொண்ட கருஅழிக்கும் கொள்கைபோல் - ஒண்தொட

போதம் தனம்கல்வி பொன்றவரும் காலம்அயல்
 மாதர்மேல் வைப்பார் மனம்
 என்றவொரு வெண்பாவால்
 எடுத்துரைக்க வந்தஅவ்வை
 நன்றெனவே நீர்சுவைக்கும்
 நண்டினத்தார் நன்றியற்றுக்
 கொன்றிடுவார் தாயைஎன்று
 பின்னி உள்ளார் தாழ்த்திஎம்மை!

8. ஒன்றுக்கும் உதவாத
 ஒன்றுமில்லை என்பதனை
 நன்றாக விளக்குகின்ற
 பழமொழிநா னூறதனில்
 அன்றிருந்தே நம்மினத்தார்
 நன்றிமற வாதவராய்
 ஒன்றினரைக் காக்கின்ற
 இயல்பினராய் வாழ்ந்தமென்றும்
 பொன்றாத புகழ்பூத்துப்
 பொலிந்தமென்றும் காண்கிறது!
 இன்றேநீர் அப்பாட்டைப்
 “பழமொழியில்” பார்த்தறிமின்!
 நன்றியுள்ளோம் நாம்என்று
 “பழமொழிநா னூறு” சொல்ல
 நன்றியற்றோம் நாம்என்று
 அவ்வை அம்மை சொல்லுகிறார்
 ஒன்றுமறி யாமல்நாம்
 ஒ ஒ என்று கதறுகிறோம்!

9. சிங்களத்தின் நெடுங்கணக்கில்
 தோன்றுகிற எழுத்துகளை

நண்டுக்கால் எழுத்தென்று
 நக்கலடிப் பார்தமிழர்!
 எங்களது கொடுக்குப்போல்
 சிங்களத்தின் எழுத்தெல்லாம்
 அங்கும்இங்கும் கோணுவதால்
 அவ்வாறு இழிக்கின்றார்
 சிங்களமும் தமிழ்த்தாயின்
 சேயேயென் றுணர்ந்துவிட்டால்
 உங்களுக்கும் சிங்களத்தில்
 ஆராய்ச்சி செயத்தோன்றும்!

10. நேர்வழியை நினைக்காமல்
 ஞாயத்தை மதியாமல்
 பேர்ந்துதடம் மாறுகின்ற
 பொய்யர்களைச் சாடுபவர்
 ஊருமொரு நண்டினைப்போல்
 உலவுகிறார் என்றுரைக்கும்
 சீரான தொடரொன்று
 சீமையரின் மொழியில்உண்டு
 ஒர்ந்துரைத்த அத்தொடரை
 ஒருதரம்நீர் பார்த்தறிமின்!

11. முன்னோக்கி நடப்பதற்கோ
 பின்னோக்கிப் பெயர்வதற்கோ
 அந்நாளில் பிரமன்அவன்
 அருளாத காரணத்தால்
 இடப்பக்க மாகஇன்றேல்
 வலப்பக்க மாகமட்டும்

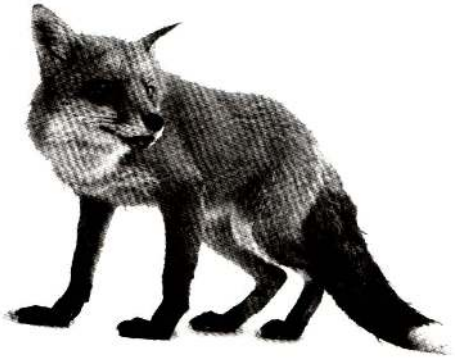
“கிடாப்பி” நடக்கின்ற
 “கிலிசு”கெட்ட நடையம்என்று
 விடாப்பிடியாய்ப் பழிக்கின்ற
 மானிடரே நம்பகைவர் !

12. தொண்டமனா நென்கின்ற
 செல்லச்சன் எனிப்பதியில்
 கிண்டியுள்ள கிணறுகளில்
 உண்டுறையும் நண்டினங்கள்!
 கொண்டாட்ட வாழ்வவைக்குக்
 கொடூரம்தொடும் அவைக்கில்லை!
 சுண்டிஎம்மை உண்ணும்எண்ணம்
 தொண்டருக்கு வருவதில்லை!
 அண்டிஅங்கே வருமடியார்
 அருள்வழியப் பார்ப்பார்கள்
 மொள்ளவரும் வாளிநம்மை
 மொத்தாமல் மொண்டிடுவார்!

13. அண்டமெல்லாம் முருகன்உறை
 ஆலயமாய் மாறிவிட்டால்
 நண்டினத்துக் குய்வுவரும்
 நானிலமும் சேமமுறும்
 தின்னஎன்னைக் குறிவைத்துத்
 திடிரெனவோர் முரல்வருது
 மின்னெனநான் விரைகின்றேன்
 பின்னொருகால் பேசிடுவேன்.

★ ★ ★ ★ ★

நரி சொன்னது

1. இனிமேல் நரிவேட்டை
 இங்கிலந்தில் இல்லை என்று
 இந்நாட்டில் சட்டம்ஒன்று
 நடைமுறைக்கு வந்திருக்காம்!
 இனிக்கிறதே இச்செய்தி
 எம்மினத்தார் எல்லார்க்கும்!
2. நரிவேட்டை இங்கிலந்தில்
 உணவுக்காய் ஆடார்கள்
 பரிஏறும் பவுசடைய
 பழம்மேட்டுக் குடும்பத்தார்
 பரம்பரையாய் மகிழ்வதற்காய்ப்
 புரிந்துவரும் விளையாட்டே
 நரிவேட்டை ஆகஇங்கே
 நெடுநாளாய் இருந்திருக்காம்!

3. நரிவேட்டை தமிழ்நாட்டில்
 இன்றுபொன்றிப் போனாலும்
 ஒருகாலத் திருந்ததென
 ஓர்வதற்கு ஏதுஉண்டு!
 நரிக்குறவர் என்றகுடி
 முன்னாளில் வாழ்ந்ததெனத்
 தெரிக்கிறதும் இலக்கியங்கள்
 தெரியவில்லை இன்றைநிலை!
 நரியூனை நச்சினதால்
 நண்ணியதப்பேர்அவர்க்கு!
4. தந்திரமே மந்திரமாய்
 வாழுகின்ற விலங்குகள்நாம்!
 மந்திரங்கள் தேர்ந்தவரும்
 தந்திரங்கள் தெரிவதற்கு
 நம்மிடம்தான் வரவேண்டும்
 என்பதனையே பஞ்ச
 தந்திரங்கள் எனும்நூலும்
 பந்திபந்தியாய்க் கூறும்!
5. என்னினத்தை எவ்வினமும்
 பன்னிப் புகழ்ந்ததில்லைச்
 சின்னக் குணமுடைய
 சீரழிந்த சாதியென்றே
 கன்னித் தமிழினமும்
 காறி உமிழ்கிறது!
 சின்ன இனம் என்றாலும்
 சீரியநும் இலக்கியத்தில்

பென்னம்பெரிய இடம்
எம்குடிக்கும் வாய்த்திருக்கு!

6. வள்ளுவனார் கூடநமைத்
தம்குறளில் ஆண்டுள்ளார்
வள்ளுவனார் பொருட்பாலில்
ஐந்நூறாம் அரும்குறளில்
எள்ளிநகை ஆடாமல்
மெள்ளநம்மை நுள்ளியுள்ளார்!
7. “காலாழ் களரின் நரி அடுங்கண்அஞ்சா
வேலாள் முகத்த களிறு” என்று
தோலாத யானையையும்
தோற்கடிக்கும் ஆற்றல்ஒன்று
ஏலாத எங்களுக்கும்
இடமறிந்து வருமென்று
தோலா மொழிக்குறளில்
துலக்கமுறக் கூறியுள்ளார்
சாலாத கூற்றெனினும்
சந்தோசம் தான்எமக்கு!
8. நரியையெலாம் பரியாக்கி
நம்பவைத்துப் பாண்டியனை
உரிமைகொண்ட வாசகர்க்கு
உதவி செய்தார் சிவனென்று
திருவா சகம்என்ற
இறைவா சகம்பேசும்!
திருவாசகப் பாட்டில்
ஒருவாறு இடம்பிடித்துச்

செருக்கோடு வாழ்கின்ற
நரிநாங்கள் அறிந்திடுங்கள்!

9. சீவகனின் சரித்திரத்தைச்
சீர்புதிய விருத்தம்எனும்
பாவினத்தால் தமிழ்த்தாய்க்குக்
காவியமாய் அணிந்துநிற்கும்
சீவகசிந் தாமணியின்
ஆசிரியர் திருத்தக்க
தேவரைநீர் அறிந்திருப்பீர்
அறியீரேல் இன்றறிவீர்!

10. திருத்தக்க தேவர்என்பார்
கருத்திருத்த வேண்டியவர்!
விருத்தம்எனும் பாவினத்தை
அருந்தமிழ்மா தறியவைத்துத்
திருவுடைய கம்பனுக்கும்
அவன்போன்ற வம்பருக்கும்
விருத்தப்பா எனும்இனத்தை
விளக்கிவைத்த பெரும்புலவன்
சிரவகமாம் மதம்போற்றும்
திருத்தக்க தேவர் அவர்!

11. நரிவிருத்தம் என்கின்ற
காவியமொன் றிருந்ததுவாய்
உரைக்கின்றார் உரைகாரர்
இன்றநூல் இறந்ததுவாம்!
நரிவிருத்தம் நரியாரை
நடுப்பொருளாய் வைத்தமைந்த

பெருநூல்என்றுரைக்கின்றார்
 பெருமையிலே நனைகின்றோம்
 பெருமிதத்தால் பொருமுகின்றோம்
 பேருவகை கொள்ளுகின்றோம்!

12. பாடுதற்கு நடுப்பொருளாய்
 ஆவதென்னில் அதிட்டம்தான்
 பாடுபொருளாய்நரியார்
 அமைந்தஅந்த இலக்கியத்தைத்
 தேடலின்றி விட்டதனால்
 ஏடழிந்து போனதென்று
 பாடிழந்து மானிடவர்
 பகர்கின்றார் இன்றைக்கு!
 பிரியமுள்ள மானிடரே
 பெருமை செறிஅந்நூலைச்
 சரியாக ஆய்ந்தறியச்
 சற்றேனும் முயல்வீரோ?

★ ★ ★ ★ ★

நாய் சொன்னது

1. வயிரவர் என்ற
 அவிர்சடைக் கடவுள்
 துயரற் உதவிடும்
 தூயநல் தெய்வம்!
 தயவவர் கொண்டு
 நாயெமைத் தமது
 வாகனம் ஆக்கிப்
 பூவலம் வருங்கால்
 மோகனம் கொண்டு
 மாந்தரும் வேந்தரும்
 வாகனம் என்னையும்
 வணங்கிடும் போது

ஆகமும் உள்ளமும்
 அந்தரத் தெழுந்து
 போகப்புணர் வெனப்
 புளகம் எய்துவோம்!

2. நேசமுள்ள சிவனிடத்தில்
 நன்றியுள்ளம் கொண்டதனால்
 நாயன்னார் என்றந்த
 நற்சமய குரவருக்கு
 நாமமிட்ட மானிடவர்
 நம்மை மட்டும் பழிக்கின்றார்!
 நும்மவரை எம்பெயரால்
 திட்டிஎமை இழிக்கின்றார்!
 நாயேஎன் நேசுகின்ற
 மானிடர்போல் மாநிலத்தில்
 நன்றிகெட்ட எவரையுமே
 நம்மாணைக் கண்டதில்லை!
 நன்றிக் கிலக்கியமாய்
 நாமென்றும் இருந்துள்ளோம்
 என்றைக்கும் இந்நிலைமை
 இல்லாமற் போகாது!

3. நாலடியார் என்ற ஒரு
 நல்ல தமிழ் இலக்கியத்தில்
 நாயியல்பை நன்றாய்ந்து
 நவின்றுள்ளார் ஒருமுனிவர்!
 நன்றிகெட்ட எசமானன்
 கொன்றிடவே எய்தஅம்பு

சென்றடைந்து நாயுடலில்
 செறிவாகத் தைத்திடினும்
 கன்றி அவற் கடிக்காமல்
 நின்றசைக்கும் வாலைஎன்று
 நன்றியற்ற யானையுடன்
 ஒப்பிட்டுப் போற்றியுள்ளார்!
 நன்றறியா மானிடரே
 நம்மைநீர் மறந்தாலும்
 நாம்மறவோம் நன்றிஎன்றும்
 நன்றியை நாம் மறப்பதற்கு
 இன்றுவரை எம்முளத்தில்
 பொன்றவில்லைச் சான்றாண்மை!

4. தொன்றுபட்ட நூலான
 பழமொழிநா னூறதனில்
 பொருளிருந்தும் புசிக்காமல்
 புல்லர்களாய் வாழுகின்ற
 கருமிகளின் செயற்பாட்டை
 உருவகிக்கும் புலவர்பிரான்
 நடுக்கடலில் நின்றாலும்
 அருஞ்சுணங்கர் ஆகியநாம்
 உறிஞ்சிக் குடிப்பதன்றி
 அள்ளிக் குடியம் என்று
 நெருஞ்சிப் பழமொழியொன்
 றுருவாக்கித் தந்துள்ளார்!
 நாய்க்குநடுக் கடலதிலும்
 நக்குத்தண்ணீர் தானென்று

வாய்க்குவந்த படியவரும்
வாய்ப்பாட் டியற்றி உள்ளார்!

5. ஆலைப் பலாவாக்கல்
ஆமோ அருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்த்திவிட
வசமாமோ என்றந்தக்
கூலிக்குப் பாடவ்வை
கூசாமல் கூறியுள்ளார்
ஞாலம் உளவரைக்கும்
அந்த வடுப் போகாது!
6. கல்லாது நீண்டொருவன்
கற்றறிந்தோர் அவையுட்போய்
மெல்ல இருந்திடினும்
நாயிருந்த தொக்குமென்றும்
சொல்லித் தொலைத்தாலும்
நாய்குரைத்த தொக்குமென்றும்
கல்லிக் கிழித்தெம்மைக்
காய்ந்துள்ளார் நாலடியில்!
அவ்வளவில் நின்றுவிட
அவர்க்குமனம் வரவில்லை
கவ்விக் கடித்தெம்மைக்
கடிந்துள்ளார் வேறிடத்தும்!
7. பொற்கலத்திலே ஊட்டிப்
புறந்தரினும் நாய்ப்பிறரின்
எச்சிற் பருக்கைக்காய்
இமையாமல் பார்த்திருக்கும்

என்றெமது நாய்க்குணத்தை
 எல்லோர்க்கும் பறைசாற்றிக்
 கொன்றுள்ளார் நாயினத்தைக்
 கொல்லா நோன்புள்ள முனி!

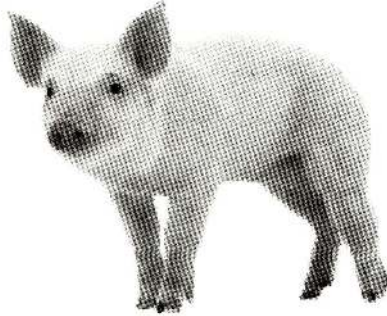
8. இலக்கியத்தார் நாயினத்தை
 எப்படித்தான் வைதாலும்
 பொலிஸ்படையார் எம்மினத்தின்
 பொற்குணங்கள் நன்குணர்ந்து
 துப்புத்து லக்குதற்கும்
 துட்டர்களைப் பற்றுதற்கும்
 அப்பாலும் அபின் கஞ்சா
 ஆனபல அவுடதங்கள்
 இப்பாலும் அப்பாலும்
 இரகசியமாய்க் கடத்துகின்ற
 தப்பிலிகள் தம்மை எல்லாம்
 தப்பாமல் பிடிப்பதற்கும்
 செப்பமுடன் பயிற்றிஎமைச்
 சீராகக் காக்கின்றார்!

9. நாற்பதின்மேல் மானிடர்க்கும்
 நாய்க்குணம்வந் தொன்றுமென்று
 மேற்படியாய்க் கற்றவர்கள்
 மேல்நோக்காய்ச் சொன்னாலும்
 குணமும் நாடிக்
 குற்றமும் நாடி
 மிகையைத் தேடி
 மிக்க கொளல்எனத்

திணமாய் உரைத்த
 வள்ளுவ னார்உரை
 கணப்பொழுதில் நீர்
 கருதிட வேண்டும்
 குணங்களும் உண்டு
 குறையெமில் உண்டு
 நிறையில் போட்டு
 மிகை எதென்றோரின்
 நிறையே மிகுந்து
 நிற்பதைக் காண்பீர்
 பொறுப்பீர் என்சொல்
 போய்வரு கின்றேன்!

★ ★ ★ ★ ★

பன்றி சொன்னது

- I. பன்றியென் றென்னைப்
 பரிகாசமாய் அழைக்கும்
 நன்றறியா மானிடவர்
 நம்நாட்டில் பலருண்டு!
 தின்றுகொழுத் துப்பெருத்துத்
 திண்ணையிலே பள்ளிகொள்ளும்
 குன்றன்ன சோம்பர்களைப்
 பன்றியென ஏசுகிறீர்!
 நன்றாய்நீர் யோசித்தா
 அவ்வாறு திட்டுகிறீர்?
 நன்றாய்நான் உண்டாலும்
 என்றேனும் சோர்ந்ததுண்டா?
 கன்றீன்பேன் கணக்கின்றி
 என்றாலும் சோம்பேன்நான்!

2. பன்றியென்றே என்பெயரைப்
 பக்குவமாய் ஒலிப்பதற்கே
 படித்தறியாப் பாமரர்கள்
 “பண்ணி” என்று பிழைவிடுவார்!
 தின்றிடலின் சுவைஅதனைத்
 தெரியாத துலுக்கர்என்போர்
 தின்றிடார் என்ஊனைத்
 தீங்குடலுக் குறுமென்று!
3. மன்றாடும் சிவனாரின்
 மாண்புணரா மாலவனும்
 பன்றிஎன்றன் உருவெடுத்துத்
 தொன்றுதொட்டே உள்ளவனின்
 நன்றுசெறி அடிகாணச்
 சென்றுகளைத் தயர்ந்தகதை
 பன்றிகளைப் பக்தருக்கு
 நினைவூட்டும் நல்லகதை!
4. என்றும் பொழிகின்ற
 தன்கருணைத் திறங்காட்டப்
 பன்றிக்குட் டிக்கன்றோ
 பரமனவன் தாய்வடிவில்
 சென்றங்கு பாலூட்டிச்
 செகத்தாருக் கறமுரைத்தான்?
 இன்றிங்கீ துணராமல்
 எமைஏசல் முறையாமோ?

★ ★ ★ ★ ★

பாம்பு சொன்னது

1. நாகதம்பி ரான்என்று
 நமக்கான தலமுண்டு!
 நாகபூ சணிஅம்மன்
 என்றுமொரு தலமுண்டு!
 நாகர்கோயில் எனும்கோயில்
 வடமராட்சி தனில்உண்டு!
 சாகாமல் பாம்பினத்தைச்
 சரித்திரம்செய் கோயிலிவை!
2. செவிஇல்லோம் ஆதலினால்
 சேடன்என்ற பேர்படைத்தோம்!
 செவிப்பணிகட் பணியாகிக்
 கட்செவியென் நேற்றோம்பேர்!
3. நாகமணி எனும்மணிநம்
 நஞ்சுறையில் இருப்பதுவாய்

ஏகோபித் தறிஞர்பலர்
 எழுதியுள்ளார் ஏடுகளில்
 வேகாத பொய்ம்மைஇது
 வாய்மைஇதில் ஏதுமில்லை!

4. “கள்ளிவே கத்தரவின்
 கண்மணிகள் தாம்பொடியாய்த்
 துள்ளிவே கின்றசுரம்”
 நளவெண்பாப் பாடலிலே
 நீர்காணும் வரிகள்இவை!
 துளியேனும் உண்மைஇல்லைத்
 திறமான கற்பனைதான்!
 சிந்திப்போர் உணர்வார்கள்!

5. பாம்பெல்லாம் பாசாண
 விடங்கொண்ட விலங்கென்று
 சோம்பர்சிலர் சொல்வதுண்டு
 சொல்வதிலே உண்மையில்லை!
 பெரும்பான்மைப் பாம்புகட்குப்
 பெரும்பாலும் விடமில்லை
 அரிதான ஒருசிலவே
 ஆனவிடம் கொண்டிருக்கும்!

6. வெப்புநிறை நாடுகளில்
 வாழுகின்ற பாம்புகளே
 தப்பாமல் கொல்லவல்ல
 தீவிடத்தைக் கொண்டிருக்கும்
 மப்புநிறை பனிநாட்டின்
 பாம்புகட்கு விடம்குறைவு!

7. நாகமொன்றே படம்எடுக்கும்
 என்றுசிலர் நம்பிடுவார்
 நாகமல்லாப் பாம்புசில
 நல்லபடம் எடுத்தாடும்!
 போகப் புணர்வென்று
 பேச வரும்போது
 நாகப் புணர்ச்சிக்கு
 நிகராக யாதுமில்லைப்
 போகம் நுகர்ந்தவர்கள்
 பேசுகின்றார் இவ்வாறு!
8. “உடம்பாடி லார்வாழ்க்கை
 குடங்கருள் பாம்போடு
 உடனுறைந் தற்று” என்று
 உரைத்துள்ளார் வள்ளுவனார்
 விடம்போல வள்ளுவர்பாட்
 டெமைவதைக்கும் என்றாலும்
 தடம்பதித்தோம் இலக்கியத்தில்
 என்றமகிழ் வெங்களுக்கு!
9. “பாம்போடு பழகேல்” என்ற
 பழமொழியும் நுமக்குண்டு
 “பாம்பென்னில் படைநடுங்கும்”
 என்றும்நீர் இயம்பலுண்டு
10. பாம்புநாம் வாழ்வதற்கே
 உரித்திலோம் என்றாற்போலச்
 சாம்படி சாற்றும்வார்த்தை
 பாம்பினம் ஒப்பாதென்றும்!

பாம்புகால் அற்றசெந்து
 பழந்தமிழர் அறிந்தஒன்று
 “பாம்புகால் அறியும்பாம்பு”
 என்றொரு புலவர்பாடித்
 தோம்பிலே நமக்குவாழ்வு
 தந்தனர் சொன்னோம் நன்றி!

11. பாம்பெம்மைப் பாரோர்கள்
 பார்த்துப் பயந்தாலும்
 தாம்வணங்கும் தெய்வமெல்லாம்
 நமைஅணைத்தல் கண்கூடு!
 பாம்பணைமேல் துயில்கின்றார்
 பரம்பொருளார் விட்டுணுவார்!
 பாம்புதனைத் தன்சடைமேல்
 படரவிட்டார் சிவபெருமான்!
 பாம்பிரண்டாய்ச் சந்திரனில்
 பவனிவரு வோம்நாங்கள்!

12. பெரியஇடச் சம்பந்தம்
 பெருவாரி யாயிருந்தும்
 பெரியவிடம் உடையமென்று
 பரியார்கள் மானிடவர்!
 கறையானார் புற்றெடுக்கக்
 கடுவிடத்தோம் குடிபுகுந்து
 உறைவிடமாய் ஆக்குவமென்
 றறைகின்றார் மானிடவர்!

13. நாதர்முடி மேலிருக்கும்
 நற்பதவி பெற்றதனால்

சாதியுயர் கருடணையும்
 சவுக்கியம் நாம் கேட்பதுண்டு
 ஓதியுள்ளார் கண்ணதாசன்
 உவப்பான பாடலொன்றில்!

14. அயில் போலும் அலகுடைய
 அறுமுகனார் ஊருகின்ற
 மயிலுக்குப் பகையாகி
 மதிப்பிழந்தோர் ஆகிவிட்டோம்
 பாம்போடே ஆகிடினும்
 பிரிவின்னா என்று சொல்லும்
 மாண்பான புதுமொழியை
 மாணிடரே மறவாதீர்!

★ ★ ★ ★ ★

புலி சொன்னது

1. மானுக்கும் பகைஆனேன்
மன்றாடும் சிவன்ஏறும்
ஆனுக்கும் யமன்ஆனேன்
ஆனாலும் அச்சிவனார்
என்தோலைத் தம்அரையில்
மான்தோலோ டேனணிந்தார்
என்பது தான் புரியவில்லை!
எடுத்தோது வீரோநீர்?
2. தானே கொலைபுரியும்
சங்கரனார் நான்சிலகால்
ஊனுக்காய்ச் செய்யும்கொலையை
உரைப்பாரோ பிழைஎன்று!
3. பசிஉச்சம் அடைந்தாலும்
புசியேன்நான் புல்லைஎன்று
நிசமான உண்மைசொன்ன
நற்புலவர் உள்ளஎனினும்

உறுபுலியாய் உள்ளநான்
 ஊனிரை இலாப்போதில்
 சிறுதேரை யைப்பிடித்துத்
 தினும்பழக்கம் உடையனென்று
 அறியாமல் அலட்டி உள்ளார்
 நாலடியார் பாடியவர்!

4. வேங்கை வரிப்புலிநோய்
 தீர்த்த மருத்துவனார்
 ஆங்கதனுக் கன்றைக்கே
 ஆகாரம் ஆவர்என்றும்
 பாங்கறியா மக்களுக்குப்
 பரிந்திடுதல் பாவம்என்றும்
 ஒங்கி அறைகின்றாள்
 ஒப்பரிய தமிழ்அவ்வை!
 தாங்க இயலவில்லை
 மறுத்திடவும் முடியவில்லை!

5. கொடுங்கோல் மன்னர்கள்
 கோலோச்சும் நாட்டைவிடக்
 கடும்புலிகள் வாழ்கின்ற
 காடுமிக நல்லதென்று
 அதிவீர ராமன்என்ற
 அறிஞரவர் பாடினது
 மதிப்பிழந்த எம்மினத்தை
 மலைமேலலே ஏற்றிவைக்கும்
 சுதியான பாடலென்று
 சொல்வதிலே பெருமைஐயா!

6. ஓரிடத்தில் நாலடியார்
 ஓங்கி எமை அடித்திருந்தும்
 பிறிதிடத்தில் எம்மைஅவர்
 பெருமை பெற வைத்துள்ளார்!
 வரிப்புலியாய் உளநாங்கள்
 வேட்டையிலே கொல்விலங்கைச்
 சரிவலத்தில் வீழ்த்தாமல்
 தவறி இடம் வீழ்த்திடுகில்
 பெரியபசி இருந்தாலும்
 புசியோம் அவ்வூனை என்று
 அரும்மானப் பண்பதனை
 உலகறியச் சாற்றியுள்ளார்!
7. உருப்பெருத்த மரைக்கூட்டம்
 ஒன்றங்கே தெரிகிறது!
 சரித்துவிடத் தருணமிது
 சந்திப்போம் பெயர்த்தொருகால்.

★ ★ ★ ★ ★

பூனை சொன்னது

1. ஆனைக்கா என்றோதும்
 அழகியவோர் தலமுண்டு
 பூனைக்கா என்றெங்கும்
 புண்ணியஞ்சேர் தலமில்லை!
 பூனைக்கா? தலம் என்று
 புழுங்குவதும் கேட்கிறது!
2. சிலந்திக்கும் தலமுண்டாம்
 சிற்றெறும்பு தனக்குமுண்டு
 குலம்சிறக்கக் குவலயத்தில்
 கொண்டிலம்யாம் கோவில்குளம்!

குலக் கொடியாள் அகலிகையின்
 நலம்கெடுத்துப் போம்போது
 இலங்குபுகழ் இந்திரனார்
 பூனைஎங்கள் உருவெடுத்து
 விலங்குருவில் ஒளிந்துசென்றார்
 என்றகதை பழையகதை!

3. இப்பழியை நிரந்தரமாய்
 இவ்வுலகில் நிலவும்வணம்
 முப்பாலில் வள்ளுவனார்
 செப்பியுள்ளார் குறளாக!
 ஐந்தவித்தான் ஆற்றலுக்கு
 அகல்விசம்பு ளார்கோமான்
 இந்திரனே கரியென்று
 இங்கிதமாய்க் குறள்பாடி
 இந்துகதிர் உள்ளமட்டும்
 இழிவுக்குள் ளாக்கியுள்ளார்!
 இவ்விழிவு போதாதென்
 நெண்ணியநும் உமாபதியார்
 கவ்வதிரு வருட்பயனென்
 றோதுமொரு மெய்ந்நூலில்
 செவ்வையாய் நமைப்பழிக்கச்
 சொல்லியுள்ளார் குறள்ஒன்று
 “பரப்பமைந்து கேண்மினிது
 பாற்கலன்மேற் பூனை அது
 கரப்பருந்த நாடுகடன்”
 எனவிகழ்ந்து பாடியுள்ளார்!

4. பூனைகளும் குரங்கும்என்ற
 புனைகதையில் பூனைகளை
 ஞானமற்ற மட்டிகளாய்
 நாட்டியெங்கள் குலத்துக்கு
 மானநட்டம் விளைத்திட்ட
 மானுடரை நாம்மறவோம்!
5. பூனைஇனம் பழையஇனம்
 பூர்வீகம் பெரிதெமக்கு
 வான்கோழி போல்இங்கு
 வான்வழியே வந்திறங்கி
 ஊன் உண்பார் உதவியினால்
 உயர்வுபெற்ற இனமல நாம்!
6. கானமயில் ஆடுவதைக்
 கண்டிருந்த வான்கோழி
 தானுமொரு மயில்என்று
 பாவித்து ஆடியதாய்
 ஞானமுறு தமிழ்அவ்வை
 நாட்டியுள்ளார் பாட்டொன்றில்!
 காணுகின்ற வான்கோழி
 மேனாட்டின் பட்சியென்று
 தோணுகின்ற உண்மைதன்னைத்
 தோண்டிநீவீர் பார்த்திடுவீர்!
7. வான்கோழி என்ற சொல்லவ்
 வெண்பாவில் காண்பதனால்
 ஆன அந்த வெண்பாவை
 யாத்தமைத்த அவ்வை என்பார்

மேனாட்டார் தமிழ் நாட்டில்
 வேருன்றி இடம்பிடித்த
 பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின்
 பின்னிருந்த புலவரென்று
 புதிர்போட்டுப் பேசுகிறார்
 புதுக்கருத்தைத் தூவுகிறார்!
 வான்கோழி என்ற புள்ளு
 யவனருடன் வந்த தென்று
 யானுரைப்பின் மறுப்பதற்கு
 ஆதாரம் ஏதுளதோ?

8. தொல்காப் பியம்எனுமோர்
 தொல்இலக்க ணம்தந்த
 ஒல்காத புகழ்ப்புலவன்
 ஓதியுள்ள பொருட்பாலின்
 நல்ல இயல் ஆகவுள்ள
 மரபியலில் ஒருநூற்பா
 “வெவ்வாய் வெருகினைப்
 பூசை என்றலும்” என்று
 எவ்வமது களைந்தெம்மை
 இலக்கணத்தில் ஆண்டுள்ளார்
 தெய்வமென அவரையும்நாம்
 தெண்டனிட்டு வாழ்த்துகிறோம்!
9. தெய்வாம்சப் புலவன்எனத்
 தேறிஉள்ள கம்பன்அவன்
 அவைஅடக்கம் கூறுகின்ற
 அழகான விருத்தமொன்றில்

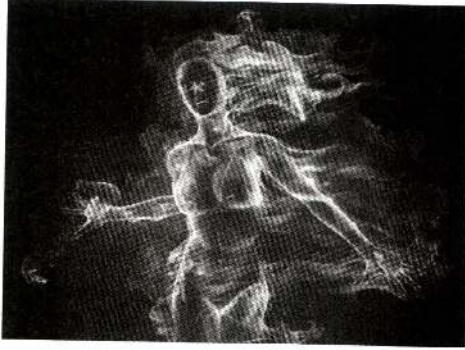
“ஓசைபெற்றுயர் பாற்கடலுற்றொரு
 பூசைமுற்றவும் நக்குப்புக்கென
 ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் மற்றிக்
 காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையரோ”
 என்றழகாய்த் தான் அடங்கி
 எங்களையும் இலக்கியத்தில்
 நின்றுநிலைக்க வைத்தான்
 நன்றியவனுக் குரைத்தோம்!

10. தின்று பலமணிகள்

தீர்ந்ததினால் நானிப்போ
 கொன்றுதினக் கிளம்புகிறேன்
 நன்றியுங்கள் பொறுமைக்கு!

★ ★ ★ ★ ★

பேய் சொன்னது

1. இல்லாதேன் சொல்கின்றேன்
 இமையாமல் கேட்டிடுங்கள்!
 இல்லேனா உள்ளேனா
 என்பதனைத் துணிந்திடுங்கள்!
 அல்லாத ஒருபொருளைப்
 பேய்என்று சொல்வார்கள்
 பொல்லாத ஒன்றுக்கும்
 பேய்என்ற பொருளுண்டு!
2. காணாத ஒருபொருளைக்
 கடவுளென்று சொல்வதைப்போல்
 காணாத உருவத்தைப்
 பேய்என்று சொல்வதுண்டு!
 கோணாமல் பார்த்தீரேல்
 கடவுளெமக் கொப்பாவார்!

நீணாகம் அணிசிவனைப்
 பேயோடே ஆடிஎன்பீர்
 காணரிய சிவன்போன்றே
 காண்பரிய நாமுமுள்ளோம்!

3. பொய்யான உம்முடலை
 மெய்எனநீர் நினைப்பதுபோல்
 பொய்யோ நம்இனமென்று
 மெய்யாக மயங்குகிறேன்!
 துய்யஉங்கள் வேதாந்தம்
 பேசுகின்ற மாயையினால்
 பொய்யோவென் றயிர்க்கின்றேன்
 மேனியற்ற பேய்நானும்!
4. ஆதலினால் பேப்பற்றி
 அந்நாளில் தமிழ்ப்புலவர்
 ஒதிஉ ரைத்தவற்றை
 இலக்கியத்தின் துணைக்கொண்டு
 சாதிக்க முயல்கின்றேன்
 தாரீர்நீர் செவிஎனக்குப்
 போதிக்க முயலவில்லைப்
 பிழையாக விளங்காதீர்!
5. பேய்என்ற சொல்லாட்சி
 எங்கெல்லாம் உண்டென்று
 ஆய்வதற்குப் புறப்பட்டு
 அறிந்துள்ளேன் செய்திசில!
 காய்தல் உவத்தலின்றிக்
 கண்ணியத்தை முன்நிறுத்தித்

தூயநெஞ்சு சொல்லுவதைத்
துணியோடு கூறிடுங்கள்!

6. உங்கள்போன் றோர்சிலரை
உள்ளத்தில் வைத்துத்தான்
உங்களுடை வள்ளுவரும்
உரைத்துள்ளார் குறளொன்று!
நுங்கன்ன கருத்தொன்றை
நுவலவந்த வள்ளுவனார்
எங்கள் பெயரதனை
உவமான மாக்கி அங்கே
எங்களுக்கும் தம்குறளில்
ஏற்ற இடம் தந்துள்ளார்!
7. உலகத்தார் உண்டென்பது
இல்லென்பான் அலகையா
வைக்கப் படும்என்று
அலகை அடி அடித்துள்ளார்!
அலகைஎன்று சொல்லுவது
பேயெமையே என்றுணர்க!
8. நானிலத்தார் பலர்நாங்கள்
உள்ளோமென்றுரைக்கையிலே
நீர்நிலைத்து நின்றீரேல்
பேயென்றொன் நின்றென்று
பெரும்பாலோர் ஒப்புவதை
இரும்பாக நீர்மறுத்தால்
பெயர்உமக்குப் பேயென்று
பொருந்திவிடும் புரிந்திடுவீர்!

9. மானிடத்தின் மாண்டஉயிர்
 பலபிறவி எடுக்குமென
 ஊனெடுத்த நீங்களெல்லாம்
 உறுதிபெற நம்புகிறீர்!
 மானிடத்தின் மணிமுடியாய்
 மின்னுமணி வாசகனார்
 தேன்திருவா சகம்அதனில்
 தேக்கி உள்ளார் ஒருசெய்தி!
10. மனிதஉயிர் பேயாகப்
 பிறக்குமென்ற செய்தியினைப்
 புனிதமணி வாசகனார்
 புகலுகின்றார் பொய்க்காமல்!
 துணிச்சலற்ற மானிடவர்
 தூரநின்றே அஞ்சுகிறார்
 நுனிப்புல்லை மேய்ந்தசிலர்
 நுனிநாவால் பேசுகிறார்!
11. பழமொழி நானூறென்று
 பழையஒரு நூலுண்டு!
 பழந்தமிழர் போற்றிவந்த
 விழுமியத்தைக் கூறும்நூல்!
 புழங்கிறது அந்நூலில்
 பேயையிட்ட செய்திஒன்று!
 வழங்குகிறேன் பாடலதை
 வாயடங்கிக் கேட்டிடுங்கள்!
 ஆடும்பேய் பறைபெற்றால் ஆடாதோபாய்ந்தென்று
 ஓடுகின்ற பாடலதை
 உரைக்கின்றேன் உங்களுக்காய் :-

அறியாமை யோடிளமை ஆவதாம் ஆங்கே
 செறியப் படுவதாம் செல்வம் சிறிய
 பிறைபெற்ற வாணுதலாய் தானேஆடும் பேய்
 பறைபெற்றால் ஆடாதோ பாய்ந்து
 குறைவறவே நம்மினத்தார்
 ஆடலிலே வல்லமென்று
 மறைமுகமாய் மொழிகிறது
 மேல்மொழிந்த வெண்பாவும்!

12. மக்களெல்லாம் வணங்குகிற
 மாக்கடவுள் விநாயகரை
 மிக்குயர்ந்த கணபதியாய்ப்
 போற்றுகின்ற குடிநீங்கள்!
 கணபதியென் றாலென்ன
 கருத்தென்று தெரிவீரோ?
 கணமென்றால் பேயாகும்
 பதியென்றால் தலைவன்என்பர்
 கணபதியென் றால்பேயின்
 தலைவன்என்று பொருளாகும்!
 பேய்த்தலைவ னைவணங்கும்
 பேய்ச்சனமே பேயைமட்டும்
 பேய்ப்பொருளென் றுரைக்கின்றீர்
 பேதமையும் வேறுமுண்டோ?

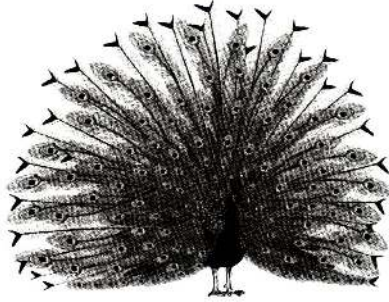
13. காரைக்கால் அம்மையார்
 என்ற உங்கள் நாயனார்
 பேரைக்கே ளாதவர்கள்
 பெரும்பாலும் இல்லையன்றோ!

தாரத்தை வேண்டாமல்
 தற்பரனை வேண்டியவர்
 கோரப்பேய் உருவத்தைக்
 கேட்டுப்பெற் றாரென்று
 காரைக்கால் அம்மையரின்
 வரலாறு பறைகிறது!
 சிவபெருமா னோநாங்கள்
 உள்ளோமென் றொப்புக்கையில்
 அவப்பேச்சுப் பேசுகிறீர்
 சிவச்செயலை அவமதித்து!

14. பேய்க்கதையைப் பெரிதாகப்
 பேசுகின்ற நூலொன்றும்
 தாய்த்தமிழின் இலக்கியத்தில்
 “கலிங்கத்துப் பரணி” என்னும்
 பிரபந்த வகையாகப்
 பிரபல்யம் பெற்றிருக்கு!
 அரியநல்ல தாழிசையால்
 அமைந்த சிற்றிலக்கியத்தை
 வரிவரியாய் நீர்ப்படித்து
 அரியநம்மைப் புரியுமட்டும்
 உருவமற்ற பேயேன்நான்
 உம்மோடு தானிருப்பேன்
 சருவாமல் நீரிருந்தால்
 சருவாமல் நானிருப்பேன்!

★ ★ ★ ★ ★

மயில் சொன்னது

1. பூவென்றால் தாமரைப்பூ
 ஊரென்றால் திருவாரூர்
 கோவிலெனில் சிதம்பரமே
 ஆகுமென்பார் மரபறிந்தார்!
 மயிலென்றால் ஆண்மயில்தான்
 ஒயிலான ஆணினம்தான்
 அயில் போலும் இக்கூற்றுப்
 பெண்ணியத்தின் காவலரை
 வெயில்போலக் காய்ந்திடினும்
 மெய்மறக்கல் நன்றாமோ!
2. பெண்குலமே அழகென்று
 பேசுகின்ற பேர்களுண்டு
 உண்மையுண ராதவர்கள்
 உரைக்கின்ற வெறும்புரட்டு!
 மயிலெம்மைப் பார்த்தாதல்
 மயலறுக்க முயல்களன்று

தயவாக மானிடரைத்
தாள்பணிந்து வேண்டுகிறேன்!

3. ஆனொடுபெண் சமமென்று
அந்தரங்கச் சாணமெல்லாம்
நாணாமல் மற்றவர்க்கு
நவிலுகின்ற இனமலநாம்!
ஆணியல்பைப் பெண்புரிந்து
பெண்ணியல்பை ஆண்விளங்கி
விட்டுக்கொடுத்தல்என்ற
விள்ளரிய பண்பினிலே
மட்டுப் படாஅளவில்
மதிப்புவைக்கும் பறவைகள்நாம்!
4. ஆண்மயில்கள் பெரியரன்றோ
பெண்மயில்கள் சிறியரன்றோ
வீண்பேச்சுப் பேசுவதே
எங்குலத்தில் கிடையாது!
அப்படியோர் பெண்ணியத்தை
மானிடவர் தோற்றுவித்துத்
தப்பிதமாய் வாழ்க்கையிலே
தரந்தாழ்ந்து போகின்றார்!
உப்பும் புளியுமற்ற
உழுத்துப்போம் வாதமிதை
எப்போதும் எங்குடியார்
ஏற்கார்கள் என்பதுண்மை!
5. கானமயில் ஆடிடவே
கண்டஒரு வான்கோழி

தானும்ஒரு மயிலெனவே
 தன்பொல்லாச் சிறகசைத்து
 ஊனமுற ஆடியதாய்
 உரைத்துள்ளார் அவ்வைஅம்மை!
 கானமயில் என்றவ்வை
 காட்டாகக் கூறியது
 ஆனதொரு தோகைபெற்ற
 ஆண்மயிலே என்பதனை
 மானமுள்ள பெண்மயில்கள்
 மறுப்பதில்லை எக்காலும்!

6. ஆறுமுகம் பன்னிருகை

அமைந்த உங்கள் குமரனவர்
 ஏறுகின்ற மயிலுக்கும்
 ஏறுமயில் என்றுபெயர்
 கூறுகின்றார் அருண்கிரியார்
 குன்றாத திருப்புக்ழில்!
 ஏறுமயில் என்றசொற்கு
 ஏறுகின்ற மயிலென்று
 மாறுபட்ட கருத்துரைக்கும்
 மதியிழந்த அறிஞர்உளர்!
 ஏறுமயில் என்றசொல்லில்
 “ஏறு” என்றல் ஆணினத்தை
 ஏறுமயில் என்றக்கால்
 ஆண்மயிலென் றர்த்தமையா!

7. பாவினத்தை நான்காகப்

பகுத்துரைத்தார் தமிழ்ப்புலவர்!

யாமகவும் குரலோசை
 பாவோசை போல்தலினால்
 பாவொன்றின் ஓசையினை
 அகவலென்றே அறையலுற்றார்!

8. வெண்பாவின் ஓசையினைச்
 செப்போசை யென்பதுவும்
 வஞ்சிப்பா ஓசையினைத்
 தூங்கோசை என்பதுவும்
 ஆசிரியப் பாவோசை
 அகவல் என்று கூறுவதும்
 மாசறத்தொல் காப்பியனார்
 மரபியலில் காட்டுநெறி
 மேட்டிமைசேர் யாப்பறிஞர்
 மறக்காமல் எங்குரலைப்
 பாட்டியலில் சேர்த்ததனை
 மாட்டோம்நாம் மறக்கஎன்றும்!

9. சூரன்போர் பார்க்காத
 தமிழ்ச்சனங்கள் இலண்டனிலே
 ஏராளம் இருப்பார்கள்
 ஆனதினால் சொல்லுகிறேன்!
 சூரனுடன் குமாரனவர்
 தீவிரமாய்ப் போர்புரிந்து
 சூரனைரண் டாய்ப்பிழந்து
 சேவலையும் மயிலினையும்
 ஊருருள உருவாக்கிப்
 பாரறிய மயிலதனைச்

சீரியவா கனமாகச்

சிறீமுருகன் ஏற்குமுன்னர்
பேர் படைத்த முருகனுக்கு
வாகனமே கிடையாதோ?
ஆரேனும் இதற்குவிடை
அறியவைத்தால் நாம்மகிழ்வோம்!

10. ஐங்குறுநா றென்கின்ற

அழகொளிரும் இலக்கியத்தில்
இங்கிதமாய் நமைக்குறிக்கும்
செய்திவரும் இடைஇடையே!
திணையொன்றுக் கொருநூறாய்
அஞ்சுதிணைக் கஞ்சூறு
இணையில்லாக் கவிதையங்கே
பிணைந்திருக்கும் மாலையென!
புணர்ச்சித் திறம்பேசும்
குறிஞ்சித் திணைநூறில்
உணர்ச்சிக் குணமுரைக்கும்
மஞ்சைப்பத் தெனும்பகுதி!
பணியெல்லாம் ஒதுக்கிவிட்டுப்
படியுங்கள் பகுதிஅதை!
வரலாற்றில் தடம்பதிக்க
வாய்ப்பளித்த கவிஞருக்கும்
சிரம்தாழ்த்தி அகவுகின்றோம்
சிரஞ்சீவி வாழ்வவர்க்கு!

11. மயிலினத்தார் நாங்களெல்லாம்

ஒயில்ஒழுகும் அழகினத்தார்!

மயிலன்ன சாயலென்று
 மெல்லியரைச் சொல்லலுண்டு
 “மயிலொத்த பெருமை” என்னும்
 மரபுச்சொற் றொடரொன்று
 பெயர்பெற்ற ஆங்கிலத்தில்
 உயர்வாகப் பயில்கிறதாம்!

12. அழகென்று பேசவந்தால்
 நம்மை மிஞ்சும் அழகர் இல்லை!
 உலகத்தார் இக்கூற்றை
 உதறிவிட முடியாது!
 மயிலினங்கள் உலகெல்லாம்
 உண்டென்று நினையாதீர்!
 ஒயிலான நீல மயில்
 இலங்கைஇந்தி யாவிலுண்டு
 பருமா யாவா என்ற
 பெருநாட்டுக் காடுகளில்
 உருச்சிறுத்த பச்சைமயில்
 இருப்பதுண்டு சிறுதொகையில்!
 உருப்பெருத்த நீலமயில்
 உண்டிலங்கை இந்தியாவில்!
 விராலிமலை என்றொரு
 முருகனுறை கோயிலுண்டு
 திருச்சியரு கேயுள்ள
 புதுக்கோட்டைப் பகுதியிலே!
 தெருத்தெருவாய் அவ்வுரில்
 திரள் திரளாய் மயிலினங்கள்

உருவேறி ஆடிவிட்டு
 உளம்நெகிழ்ந்து அகவிநிற்கும்
 வரலாற்று விராலிக்கு
 வந்திடுங்கள் வரவேற்போம்!

13. கண்ணிறைந்த நம்இறகைத்
 தோகையென்று சொல்வதுண்டு!
 பண்டைத் தமிழ்நாட்டார்
 பழம்பெரிய யவனருடன்
 உண்டுடுத்து வியாபாரம்
 செய்தகதை வரலாறு!
 அன்றேநீர் தோகையினை
 யவனருக்கு அனுப்பியதால்
 பொன்றாத அவர்மொழியில்
 தோகையிடம் பெற்றிருக்காம்
 தொன்றுநின்ற இலத்தீனில்
 தோகையென்ற சொல்லிருக்காம்!

14. இன்றேநீர் அகரமுதல்
 பார்த்ததனை ஓர்நதிடுமின்
 இன்றுமது நாட்டிலுள்ள
 வான்கோழி எனும் “துருக்கி”
 தொன்றுமது நாடுவந்து
 குடியமர்ந்த யவனரவர்
 கொண்டு வந்த கோழிஎன்ற
 கருத்தினையும் ஓர்நதிடுக!
 கன்றியொரு கார்மேகம்
 காதமொன்றில் தெரிகிறது

குன்றின்மேல் நானேறிக்
 குடைந்தாட ஏகின்றேன்
 நன்றி சொன்னேன் மறவாதீர்
 விராலியிலே காத்திருப்பேன்.

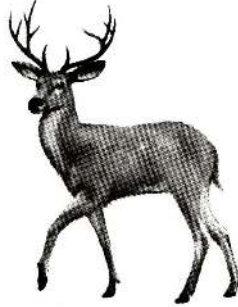
15. குறுந்தொகையார் நம்மினத்தைப்
 பெருமளவில் போற்றியுள்ளார்
 ஒருபாட்டை உங்களுக்கு
 உரைப்பதற்கு விடைதாரீர்!
 மடவ வாழி மஞ்ஞை மாயினம்
 கால மாரி பெய்தென அதனெகிர்
 ஆலலும் ஆலின பிடவும் பூத்தன
 காரன்று இகுளை தீர்கநின் படரே
 கழிந்த மாரிக்கு ஒழிந்த பழநீர்
 புதுநீர் கொழீஇய உகுத்தரும்
 நொதுமலர் வானத்து முழங்குகுரல் கேட்டே

16. வடமொழியார் தமிழினத்தின்
 வரலாற்றை அழித்தகதை
 தடம்மாறிப் போகாமல்
 காப்பவர்கள் நம்மினம்தான்!
 அயராத திருஞான
 சம்பந்தர் காலத்தில்
 மயிலாடு துறையென்னும்
 சிவன் கோயில் தமிழ்நாட்டில்
 துயர் தீர்க்கும் பதியாகத்
 துலங்கியதஃ திந்நாளில்

பெயர்மாறி மாயூரம்
 மாயவரம் எனமாறி
 அயல்வடவர் இந்நாட்டில்
 அன்றே இருந்தாரென்
 றையுறவும் வைக்கிறது!
 அயராதீர் தமிழினமே
 பொய்யாமல் உம்மூரின்
 பழம்பெயரில் நம்மினத்தின்
 பெயரிருக்கு தென்பதனை
 உயிரிருக்கும் வரைநினைப்பீர்!

★ ★ ★ ★ ★

மான் சொன்னது

1. மான்என்று பொதுப்படையாய்
 மக்கள்எமை அழைத்தாலும்
 கானானும் மான்நமக்குள்
 கனக்கவித்தி யாசம்உண்டு
 நால்நாலு பேரினமும்
 ஆறைஞ்சு சிற்றினமும்
 மானாரின் குலத்திலுண்டு
 மனத்தில்இதை வைத்திடுங்கள்!
2. கொம்புடைய மான்களெல்லாம்
 ஆண்மானே என்பீர்கள்
 கொம்பிருக்கும் பெரும்பாலும்
 ஆண்மானாக் கென்பதுண்மை
 கொம்புசிறு பான்மையதாய்ப்
 பெண்மானும் பெறுதல்உண்டு!

கத்தூரி மான்களுக்கும்
 "சீனநீர்" மான்களுக்கும்
 எத்துணையும் எஞ்ஞான்றும்
 கொம்பெதுவும் வளர்வதில்லை!
 பனிமலைவாழ் மானினத்துள்
 பெண்ஆண் என்றிருபாற்கும்
 நனி நீண்ட கொம்பிருத்தல்
 தனியான பண்பவைக்கு!

3. கள்ளிமரத் தின்வயிற்றில்
 அகில்வாசம் பிறக்குமென்றும்
 ஒள்ளரிதா ரம்மானின்
 வயிற்றினிலே தோன்றுமென்றும்
 நல்லநான் மணிக்கடிக்கை
 என்றதமிழ் இலக்கியத்தில்
 விள்ளிஉளார் விளம்பிநாகர்
 கிள்ளையைப்போ லேஅவரும்
 சொல்லியுள்ளார் பழங்கதையைச்
 சிந்திக்க வேண்டுமதை!

4. மருத்துவத்தில் மான்கொம்பு
 காண்டாவின் கொம்பினைப்போல்
 பெருத்தபயன் கொண்டதென்று
 பேசிடுவார் வைத்தியர்கள்!
 சீனநாட்டின் மருத்துவர்கள்
 சித்தவைத் தியர்களைப்போல்
 மான்கொம்பின் மகத்துவத்தை
 மதிக்கின்றார் இன்றுவரை!

5. ஒருத்தனுக்கு ஒருத்திஎன்றே
 ஒப்புக்கு வாழ்ந்திடுவோம்!
 கருத்தரித்துக் கட்டினவள்
 கால்முடங்கிக் கிடக்கையிலே
 பெண்பலரைச் சாய்த்துவந்து
 கர்ப்பிணியாள் கண்கலங்கப்
 பண்ணிடுவோம் பலகூத்துப்
 பாலியலில் தோய்ந்திடுவோம்!
6. பெண்பிடிக்கும் போட்டியிலே
 ஆண்கலைநாம் ஆளுக்காள்
 திண்ணியநம் கொம்புகளால்
 தணல்பறக்கப் பொருதிடுவோம்!
 கொம்பொடுகொம் புகள்கொளுவிக்
 கொளுவியகொம் பிறுகிப்போய்
 அம்போவென் றப்படியே
 பட்டினியாய் நோயுமுற்றுக்
 கொம்பழுகி வீழுமுன்னே
 உயிர்நழுவிப் போதலுண்டு!
7. மானமதை மழுங்கவைக்கும்
 ஊனநிலை உருவானால்
 பேணாமல் உயிர்வாழ்வைப்
 போக்கிடுக உயிரைஎன்று
 மானிடர்க்கு நல்லறிவு
 வழங்கவந்த வள்ளுவனார்
 மான்குலத்தை உதாரணமாய்க்
 காட்டுகின்ற குறளொன்றை

வான்புகழ்சேர் வள்ளுவத்தில்
 வடித்துள்ளார் அழகொளிரத்
 தேன்போலே அச்செய்தி
 தித்திக்கும் மாண்களுக்கு!

8. கண்ணிரண்டும் ஒன்றினையே
 காண்பதுபோல் மானினத்தில்
 பெண்பிணையை ஆண்கலையும்
 ஆண்கலையைப் பெண்பிணையும்
 கண்விழித்துக் காக்கின்ற
 உண்மைஅன்பு கொண்டஎன்றும்
 தண்ணீரைத் துணைக்கருத்தி
 மிஞ்சியதைக் குடிக்குமென்றும்
 கண்ணீரை மல்கவைக்கும்
 பண்பாட்டுப் பாடலொன்று
 உண்டுபதி னெண்கணக்கில்
 உமக்கதனை உரைக்கின்றேன்!

9. “ஐந்திணை ஐம்பது”என்ற
 அருமையுறும் அகத்தொகையில்
 சிந்தனையைத் தூண்டுகின்ற
 சித்திரமாய் அப்பாட்டு
 வந்தமைந்து சிறக்கிறது
 வாய்ப்பாடம் அதுஎனக்குச்
 சந்தனமாய் அக்கவிதை
 சரித்திரத்தில் மணக்கிறது!
 சுனைவாய்ச் சிறுநீரை எய்தாது என்றெண்ணிப்
 பிணைமான் இனிதுண்ணவேண்டிக் - கலைமாத்தன்

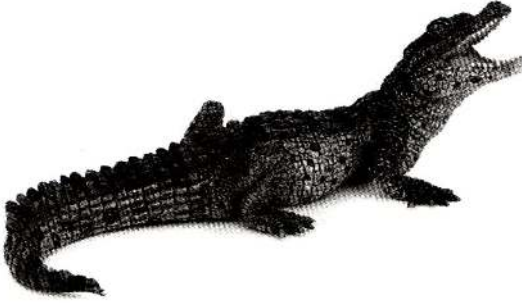
கள்ளத்தின் ஊச்சும் சுரமென்பார் காதலர்
உள்ளம் படர்ந்த நெறி

10. மயிர்நீப்பின் வாழாத

கவரிமான் அன்னாரை
உயரியராய்ப் பேசுகின்ற
உலகோர்க்கு மான்குலத்தின்
உயரியல்பை உரைப்பதற்கும்
உண்மைகளைச் சொல்வதற்கும்
வயமாக வாய்த்தஇந்த
வாய்ப்பினுக்கு நன்றிசொல்லி
நயமாக இதுவரைநான்
நாட்டிஉள்ள செய்துகளைச்
சுயமாகச் சிந்திப்பீர்
என்றுநம்பி ஏகின்றேன்!

★ ★ ★ ★ ★

முதலை சொன்னது

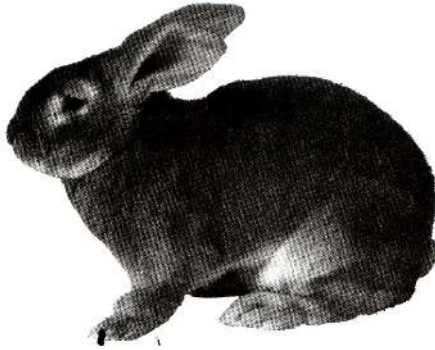
1. மூர்க்கரும் முதலையும்
கொண்டது விடாஎனச்
சீர்ப்பெரும் தமிழர்
பழமொழி செய்தனர்
ஏற்கிறேன் அதனைநான்
எனைப்பொறுத் தளவில்!
2. நரியார் கூடக்
கரியைச் சரிப்பார்
சுரியில் கரியார்
சிக்கிக் கொண்டால்
உரிய இடத்தில்
நில்லா விட்டால்
பெரியரைக் கூடச்
சிறியர் சரிப்பர்!

3. சொந்த இடத்தில்
 செறிந்த தமிழரை
 இந்திய வடபடை
 அழிக்க முயன்று
 சந்தி சிரித்திடச்
 சிதறி ஓடினது
 இந்தியச் சரித்திரம்
 இதை மறவாதீர்!
4. நீர் நிலைஎனது
 கோட்டை கொத்தளம்
 நீரில் நீங்கி நான்
 நிலத்தில் போனால்
 கீரியர் கூடச்
 சீண்டிப் பார்ப்பார்!
 பாரியஇந்தச் சீரிய
 உண்மையை
 நேரிய வள்ளுவர்
 நன்றாய்ச் சொல்கிறார்!
 நெடிய புனலிடை
 வென்றிடும் முதலை
 விடின்புனல் அதனை
 வென்றிடும் சிறியவும்
 உடன்இதை உணர்ந்தால்
 உயர்ந்திடலாமே!

23

முயல் சொன்னது

1. தந்திரமே தெரியாத
சாந்தகுணச் சில்லறைநான்!
சந்திரனில் போயமர்ந்து
சவாரிநான் விடுவதுவாய்
முந்தியநாள் கவியொருவர்
முடைந்துள்ளார் பாடல் ஒன்றில்!
- 2 சந்திரனைத் தெய்வமென்று
மந்திரிக்கும் மானிடவர்
எந்தனையும் தொழுவார்கள்
என்றுகதை கட்டியுள்ளார்!
சந்திரனில் உள்ளேனோ
சங்கரன்மேல் உள்ளேனோ
நந்தாத இலக்கியத்தில்
நானுமிடம் பிடித்துள்ளேன்!

3. முந்தரத்தில் உள்ளோரின்
முழுமதிப்புக் குள்ளானால்
முந்தரத்தோர் பெறும்மதிப்பை
எந்தரத்தோ ரும்பெறுவர்
என்றுபொருள் தருகின்ற
யான்விரும்பும் பாடலது
இந்தாரும் நாலடியில்
இருக்கின்ற அப்பாடல் :-
ஒண்கதிர் வான்மதியஞ் சேர்தலால் ஓங்கிய
அங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படுஉம்
குன்றிய சீர்மையர் ஆயினும், சீர்பெறுவர்
குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்
4. முயல்கின்ற செயலொன்றே
முன்னேற்ற மென்றெண்ணும்
செயல்வீரர் எம்பெயரை
“முயல்வார்” என் றெழுதாமல்
“முயலார்” என் றிழிக்கின்ற
நயவஞ்ச கச்செயலைச்
சுயசிந்த னையுடைய
தூயோரே சிந்தியுங்கள்!
5. தோற்கின்ற தொழிலெதையும்
தொடங்கிடுதல் தவிர்கென்று
பார்க்குள்ளே பெரியஅவ்வை
பகர்ந்தாளே யானாலும்
உள்ளுகின்ற எவற்றையுமே
உயர்வாக உள்ளென்று
வள்ளுவனார் விள்ளியதைக்
கொள்ளாமல் விடலாமோ?

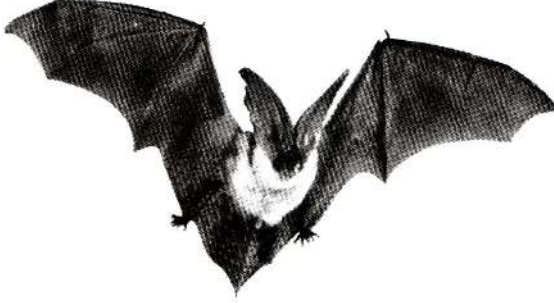
6. அரணிருந்த மலையெடுத்து
 இராவணனார் தோற்றாலும்
 செயற்கரிய செய்தன்றோ
 சிறப்புற்றான் இலங்கேசன்?
 வானவரும் காண்பறியா
 முருகனுடன் போர்தொடுத்து
 மானபங்கம் தானடைந்து
 மாண்பிழந்தா னானாலும்
 ஆனபெரும் கடவுளரை
 ஆட்படுத்த முனைந்தன்றோ
 காண்பரிய கடவுளரைக்
 கண்டய்ந்தான் சூரபன்மன்!
7. என்போன்ற சில்லறையை
 எய்தடித்து வீழ்த்தலிலும்
 வன்கோட்டு யானைஎய்து
 தோற்றிடினும் பெரும்பீடே!
 முயற்சிதிரு வினையாக்கும்
 மறுப்பவர்யார் மானிடரே?
8. முயல் - ஆமைக் கதையினைநீர்
 மிகவிரும்பிக் கற்றிருப்பீர்!
 முயலாமை யால்விளையும்
 முடிவினைநீர் உணர்ந்திருப்பீர்!
 முயலாமைக் கேடுதன்னை
 விளக்குதற்கே எழுந்தகதை
 முயல் - ஆமைக் கதையென்போம்
 முயலுவதால் மட்டுமிங்கே
 உயர்ச்சி வந்துகிட்டாது
 உயர்வடைந்தோர் உரைக்கின்றார்!

அயராமல் இருப்பதுதான்
ஆக்கத்துக் கதராகும்
முயற்சிக்குள் அடங்கிவிடும்
அயராமை எனும்பண்பு!

9. அயர்ந்ததனால் ஆமையர்க்கு
அடியேன்நான் தோற்றதை
பெயர்த்தும் பெயர்த்தும்நீர்
படித்திருப்பீர் பள்ளியிலே!
பொச்சாப்புக் கொன்றுவிடும்
புகழையென்று வள்ளுவனார்
அச்சாக அடித்துரைத்த
அழகான குறள்தனைநீர்
பொச்சாந்து போகாமல்
புகன்றிடுவேன் ஒருதரம் நான்!
“பொச்சாப்புக் கொல்லும்
புகழைஅறி வினைநிச்ச
நிரப்புக்கொன் றாங்கு” என்ற
கச்சிதமா னகுறளைக்
கடைசிவரை மறவாதீர்
நச்சி என்னைப் பிய்ச்சுவிட
நாயொன்று பதுங்கிறது
உச்சிவிடப் போறேன்நான்
உங்களுக்கும் விடைதானேன்!
பொச்சாந்து விடாதீரென்
போதனையைப் போற்றிடுங்கள்!
பொற்புடனே வாழ்ந்திடுவீர்!

வவ்வால் சொன்னது

1. வவ்வாலாம் நம்பெயரைக்
கவ்வதற்கு முடியாமல்
கவன்று தவிக்கின்ற
தவ்வைச் சிறுவர்அவர்
சஞ்சலத்தை நாம்உணர்வோம்!
வெளவாலா? வவ்வாலா?
எவ்வாறோ எழுதுவது
என்றே அயிர்க்கின்ற
சம்வாதப் புலவரையும்
செவ்வையாய் நாமறிவோம்!
2. பறப்புடையோம் ஆதலினால்
பறவைஎன நமைஅழைக்கும்
பாமரரும் பாரிலுண்டு!
பாலூட்டி நாமென்றும்
பல்லுடையோம் யாமென்றும்
பலரறியார் படித்திருந்தும்!

3. மற்சம் உண்ணோம் நாமென்று
 மாநிலத்தோர் மொழிவதனை
 நிச்சயமாய் நம்பாதீர்
 பச்சைப்பொய் அவ்வார்த்தை!
4. மாம்பழம்போற் பழவகையை
 யாம்சிலபேர் விழைவதனால்
 மாம்பழவவ் வாலென்று
 நமைச்சிலபேர் அழைத்தாலும்
 நம்குலத்தின் சிலஇனத்தார்
 நச்சிடுவார் ஊன்உணவு!
5. கால்மேலாய் நிற்பதற்குக்
 கற்காத காரணத்தால்
 கால்கீழாய் வைத்திருக்கும்
 விலங்கினங்கள் அத்தனையும்
 தலைகீழாய்ச் சிந்தித்துச்
 சீரழிந்து போகின்ற!
 தலையான மிருகம்எனத்
 தன்னை நினைக்கின்ற
 நிலையில்லா மானிடரும்
 நிலைமறந்து நிற்கின்றார்!
 தலைகீழாய்த் தொங்குகின்ற
 முலையூட்டி நாம்மட்டும்
 விலையுயர்ந்த விலங்கினமாய்
 விஞ்ஞானம் விளக்குகின்றோம்!
6. செவ்வாய்க்குப் போகின்ற
 செய்யம்மதிகள் பூண்டிருக்கும்
 செவ்வியநல் ரேடாரின் (Radar)
 சரித்திரத்தை நீரறிவீர்!

7. ஒலி அலையைத் தொலைக்கனுப்பி
 ஒலிதிரும்பத் தொலையறிந்து
 வலிஎதிரி வன்தடைகள்
 வழிஉளவோ என்பதனை
 உளவறிய வல்லோம் நாம்!
 ஊறகற்ற வல்லோம்நாம்!
8. பார்சன் நமக்களித்த
 பாரியஅச் சூட்சுமத்தை
 கூரியநுண் மதியாலே
 கூர்ந்துணர்ந்த மானிடவர்
 ரேடார் (Radar) எனும் கருவி
 சீராகப் புனைந் தமைத்துப்
 பாரெல்லாம் பறக்கின்றார்
 மார்தட்டி மகிழ்கின்றார்!
9. அறிவறிந்த அவ்வையரும்
 பொறித்துள்ளார் எம்பெருமை
 “வவ்வாலை வாவென்று
 கூவிவிரைந் தழைப்பார்
 யாவரும் இங்கில்லை”
 இவ்வாறு நம்மினத்தை
 இலக்கியத்தில் ஏற்றிவைத்த
 அவ்வையினை வவ்வால்நாம்
 எவ்வாறு மறந்திடுவோம்?
 எக்காலும் மறவோம்நாம்!

★ ★ ★ ★ ★

இந்நூல் பற்றி...

பாலெனக் குளிர்ந்து வெல்லப்
பாகென இனித்துப் பட்டு
நூலென உரசி என்னுள்
நுழைந்தவன் வளையா நேர்த்திக்
கோலவன் தமிழின் சாறு
குடித்தவன் செஞ்சொல் வேந்தன்
வேலனின் மகளைப் பற்றி
விரிந்தவன் கந்த ராசா.

கண்மலர்ந் தாடும் மட்டுக்
களனிகள் மன்னா ரோடு
வன்னியின் மரங்கள் கோண
வரையுள மலர்களோடு
புன்னகை விரிக்கும் சின்னப்
புலோலியும் சேர்ந்து வந்து
என்கவி நுழைந்து உன்னை
ஏற்றன நெடுநாள் வாழி!

- புதுவை இரத்தினதுரை

படைப்பின் கடவுளான பிரம்மனையே குயிலாக்கி மோதும் படைப்
பாளனாய்ச் சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் இலக்கிய வரலாற்றில் பதிவாகிறார்.
தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும், இலக்கியங்களும், திறனாய்வு நூல்களும்
தந்தவர் அவர். இலக்கிய வாழ்வில் சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் மற்றுமோர்
அறுவடை இந்நூல். "பேசாதவை பேசியவை" அவர் ஆற்றல் பற்றியும்
பேசும்.

- காசி ஆனந்தன்

காக்கை, குருவி எங்கள் சாதி என்றான் பாரதி. கொத்தித் திரியும் அந்தக்
கோழியுடனும், எத்தித் திரிந்தாலும் அந்தக் காக்கையுடனும், பாலைப்
பொழிந்து தரும் பசவிடமும், வாலைக் குழைத்து வரும் நாயுடனும் அன்பு
பாராட்ட வேண்டும் என்பான் பாரதி. சிறீ அந்தப் பாட்டுக்கொரு புலவன்
பாரதி மரபில் வந்தவர். உணர்ச்சிக் கவிஞர், வழக்கறிஞர் என்பதால்
வாயில்லா விலங்குகளுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறார்; வாதாடுகிறார்.

- எஸ். சம்பத்துமார், பி.பி.சி.